

תפ"ח 14058/01/16 - מדינת ישראל נגד עמאר רגבי, זיאד אבו הדוואן

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 14058-01-16

לפני כבוד השופט רפי כרמל - אב"ד,
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות ב"כ עוה"ד מפרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשמים

1. עמאר רגבי
2. זיאד אבו הדוואן

הכרעת דין

הנאשמים מזוכים מעבירת ניסיון רכישת הנשק.

השופטת ש' רנר

כתב האישום מייחס לנאשמים, שהינם בני דודים, תושבי מזרח ירושלים, עבירות של קשר לסיוע לאויב בזמן מלחמה, ניסיון לרכוש נשק ומגע עם סוכן חוץ. מדובר בשני אירועים מרכזיים. האחד, תכנון פיגוע ירי בירושלים. השני, תכנון פיגוע חטיפה ורצח של יהודי לצורך מיקוח.

כתב האישום

1. על פי חלקו הכללי של כתב האישום לקראת סוף שנת 2014 גמלה בליבם של הנאשמים החלטה לבצע פיגוע רצחני נגד יהודים. לאחר מכן, במהלך שנת 2015, תכננו הנאשמים לבצע פיגועים חבלניים נגד מדינת ישראל וזאת ביחד עם מאהר קוואסמה (להלן - מאהר) הנשוי לבת דודתם וחאמד קוואסמה (להלן - חאמד). לשם ביצוע התכנית הוקמה חוליה הכוללת את הנאשמים, מאהר, חאמד ואשרף רג'בי (להלן: אשרף) אשר פעלה על מנת להוציא את התכנית אל הפועל.

חברי החוליה נפגשו בהרכבים שונים במהלך החודשים אוקטובר 2014 - דצמבר 2015 וקשרו קשר לעשות מעשים בכוונה לסייע לאויב במלחמתו נגד ישראל. בין השאר, תכננו הנאשמים לחטוף ולרצוח מתיישב יהודי באזור חברון, לקבור אותו בשטח הנמצא בבעלות משפחתו של מאהר ולנהל משא ומתן בשם ארגון החמאס על השבתו כנגד שחרור אסירים בטחוניים, ביניהם אחיו של חאמד.

2. נאשם 2 הוא שיצר קשר ראשוני עם מאהר באוקטובר 2014 לאחר שנודע לו כי האחרון נכלא בעבר בעקבות השתייכותו לחמאס, ולבקשתו של נאשם 2 הוא הגיע לביתו של מאהר בחברון. שם מסר לאשתו של מאהר את הטלפונים הסלולאריים שלו ושל מאהר תוך שהוא מצוין כי קיימת האזנה לקו טלפון וכי אינו מעוניין כי יאזינו לשיחתם.

במהלך הפגישה צוין בפני מאהר כי הוא מעוניין להקים חוליה צבאית במסגרת חמאס אשר תבצע פיגוע ירי בירושלים לעבר מטרות ישראליות וביקש ממאהר להשיג עבורו נשק מסוג M-16 וללמד אותו ולאמן אותו בירי. מאהר צוין כי רכישת הנשק כרוכה בתשלום של 20,000 דנר ירדני ולשאלת הנאשם 2 כיצד יגייס את הסכום המליץ לו על גיוס תרומות במסגרת מסגד אלאקצה.

במהלך הפגישה גם ביקש נאשם 2 ממאהר שילמדו אין להכין מטעני צינור והאחרון הסביר לו.

3. כחודש לאחר אותה פגישה הציע נאשם 2 לנאשם 1 להצטרף לחוליה הצבאית שהקים והנאשם 1 הסכים לכך. בהמשך התקשר הנאשם 2 למאהר וקבע שיפגשו למחרת בחברון. עובר לאותה שיחה גייסו הנאשמים ₪ 10,000 לרכישת כלי הנשק באמצעותו יבצעו את הפיגוע. הנאשמים נסעו לביתו של מאהר ברכבו של נאשם 1 ושם הרחיקו את מכשירי הטלפון הסלולארי שלהם כדי למנוע האזנות. נאשם 2 הציג את נאשם 1 בפני מאהר כמי שגויס לחוליה וישתתף בפיגוע הירי המתוכנן בירושלים. לאחר שצוין נאשם 2 כי הוא ונאשם 1 מעוניינים כי מאהר ירכוש עבורם נשק ויאמן אותם וכי ברשותם ₪ 10,000 השיב להם מאהר כי סכום זה אינו מספיק.

במהלך אותה פגישה הראה מאהר לנאשמים כיצד להכין מטען צינור באמצעות חומרים שרכש מבעוד מועד וכן סיכם כי בפגישתם הבאה יביא את כלל המצרכים ויראה להם כיצד מכינים מטען צינור.

4. ביום 21.12.14 נעצר נאשם 2 ושהה בכלא עד ליום 20.10.15. מייד עם שחרורו חזר נאשם 2 להיות בקשר עם נאשם 1 ומאהר כחלק מן החוליה הצבאית שהוקמה.

5. בתחילת שנת 2015 התקשר נאשם 1 למאהר וביקש לבקרו. לאחר שנענה בחיוב נסע ברכבו לאיזור ביתו של מאהר והשניים הניחו את מכשירי הטלפון הסלולארי ברכבו של נאשם 1 כדי למנוע האזנות לשיחתם. הנאשם 1 ביקש ממאהר להמשיך בתכנון פיגוע הירי אותו יזם הנאשם 2 אך צוין שאין ברשותו את הסכום המבוקש לצורך רכישת הנשק.

בתגובה הציע לו מאהר כי יחטפו יהודי תושב בית חגי וזאת כחוליה צבאית מטעם החמאס על מנת להביא לשחרור מחבלים מארגון החמאס ומארגונים נוספים אשר מרצים עונשי מאסר בבתי כלא בישראל. מאהר צוין את פרטי התכנית שתכלול שישה חברי חוליה ושני כלי רכב וצוין כי יחביאו את החטוף בבית ספר באיזור חברון וינהלו משא ומתן על שחרור אסירים בטחוניים. הנאשם 1 הסכים וצוין כי ינסה להשיג את סכום הכסף הדרוש על מנת להוציא לפועל את פיגוע החטיפה.

6. במקביל, במהלך חודש פברואר 2015 פגש מאהר את חאמד ובמהלך מאי או יוני 2015 הציע לו האחרון לבצע פגוע של חטיפה ומיקוח לצורך שחרור אסירים ביניהם אחיו של חאמד. חאמד צוין כי יוכלו להחביא את החטוף בבית סבו. מאהר, אשר לא סיפר לחאמד על התכנית שרקם עם הנאשמים, עדכן את נאשם 1 בתוכן השיחה.

7. בקיץ 2015 שוחחו נאשם 1 ומאהר וקבעו להיפגש לתפילת יום שישי במסגד "אהל אלבית" בחברון (להלן - **המסגד**). יום לפני המפגש יצר מאהר קשר עם אשרף אשר היה מוכר למאהר כתומך חמאס וקבע להיפגש עמו במסגד. למחרת נפגשו נאשם 1, מאהר ואשרף ליד המסגד ונסעו ברכבו של נאשם 1 לבית חולים "אל אהלי" בחברון (להלן - בית החולים). בדרך נערכה היכרות בין נאשם 1 לאשרף. השלושה השאירו את הטלפונים ברכבו של נאשם 1 ומאהר הציע לאשרף להצטרף לחוליה שתבצע פיגוע חטיפה של יהודי הכוללת את הנאשמים ואת חאמד וציין כי בכוונתם להשיג 16M לצורך ביצוע התכנית. אשרף הסכים, והשניים חזרו לרכבו של נאשם 1 ועדכנו אותו בעניין זה. לשאלת נאשם 1 בדבר התכנית להשיג נשק, השיב מאהר שכאשר נאשם 1 יספק את הכסף הדרוש, יוכלו לרכוש נשק.

8. לאחר מכן עדכן מאהר את נאשם 1 בדבר הצעתו של חאמד לבצע פיגוע חטיפה ונאשם 1 הסכים לצירופו של חאמד לחוליה. הנאשם 1 ומאהר סיכמו כי לצורך הוצאת הפיגוע אל הפועל ישיגו שני רכבים. ברכב אחד ינהג אשרף ואילו יצטרף נאשם 1 וחבר חוליה נוסף ותפקיד הנוסעים בו יהיה לגרום לרכבו של המתנחל לסטות מן הכביש ולאחר מכן לחוטפו לתוך הרכב. ברכב השני ינהג מאהר ואיתו יסעו נאשם 2 וחאמד ותפקידם יהיה לתצפת לפני ביצוע החטיפה. עוד תוכנן כי לאחר החטיפה ירצחו את החטוף ויחביאו את גופתו. התכנית היתה אמורה לצאת אל הפועל לאחר שחרורו של נאשם 2 מהכלא. הנאשם 1 ומאהר סיכמו כי לצורך הוצאת תכנית החטיפה אל הפועל ורכישת נשק, יגייס הנאשם 1 כספים במסגד אל אקצה, בתואנה של איסוף תרומות למשפחות נזקקות.

9. לאחר הפגישה המתוארת בסמוך לבית החולים נפגש מאהר עם חאמד ועדכן אותו בדבר תכנית החטיפה. לאחר שעדכן אותו כי לא הצליחו להשיג נשק, הציע חאמד כי ישתמשו בגז מדמיע הנמכר בשער שכם במחיר של חמישים שקלים. מאהר ציין בפני חאמד כי הפיגוע אינו נתמך כלכלית על ידי חמאס אך הוא יבוצע בשם חמאס ומטעמו ללא ידיעת האחראים בחמאס. חאמד הציע שינסה גם הוא לאסוף תרומות במסגדים בחברון והשניים נפרדו לשלום.

לאחר שנפרד מחאמד התקשר מאהר לנאשם 1 וציין בפניו כי חאמד הסכים להצטרף לחוליה הצבאית. יום למחרת התקשר חאמד למאהר ומסר לו שהוא נכנס לישראל ללא היתר ורכש תרסיס גז מדמיע.

10. מספר שבועות לאחר השיחה ולשם קידום התכנית נפגשו הנאשם 1, מאהר וחאמד ונסעו לחלקת אדמה בבעלות משפחתו של חאמד שם חיפשו מקום קבורה עבור הקורבן אותו תכננו לחטוף ולרצוח. השלושה ניסו לחפור באדמה אך משנתקלו בקרקע סלעית סיכמו לחזור בהמשך כדי לחפש מקום קבורה בו נוח יותר לחפור. מספר שבועות לאחר מכן, נפגשו חאמד ומאהר כדי לבדוק אפשרות לקבור את החטוף במערה ליד בית סבו של חאמד. בזמן ההליכה ראו בור בעומק שני מטר שמתאים לקבורת הגופה כיוון שאפשר לסגור את הפתח באבנים.

11. בנובמבר 2015 נערך טקס האירוסין של בת דודתם של הנאשמים בחברון ובו נכחו הנאשמים ומאהר. מאהר הסביר לנאשם 2 כי הוא רוצה לעשות פיגוע כמו שעשו עאמר אבו עישה ומרואן אל-קוואסמה שחטפו ילדים יהודים ורצחו אותם וכן עדכן את נאשם 2 בדבר גיוס חברי החוליה. נאשם 2 ציין כי באפשרותו לגייס חבר חוליה נוסף. באותו מפגש הציע מאהר שיאספו את כל חברי החוליה וידונו בתכנית החטיפה וכן בתכנית להשגת סכום הכסף הדרוש לרכישת נשק. נאשם 2 ביקש שימתינו כחודשיים משום שחשש כי כוחות הבטחון עוקבים אחריו. מאהר ציין בפני נאשם 2 כי היות ואין להם את הסכום הנדרש לרכוש כלי נשק, הם יבצעו את החטיפה באמצעות מטעני צינור.

12. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך חודש נובמבר 2015, נפגש נאשם 2 עם הקטין מ.ה., סיפר לו על דבר תכניתם של חברי החוליה לבצע פיגוע חטיפה והציע לו לקחת חלק בהוצאת התכנית לפועל. מ.ה. הביע את הסכמתו.

13. ביום 3.12.15 נעצרו הנאשמים וכך נמנעה הוצאתה של תכניתם החבלנית אל הפועל.

תשובת הנאשם 1 לכתב האישום

14. בתשובה הכחיש נאשם 1 כי תכנן ביחד עם נאשם 2 מאהר וחאמד "לבצע פיגועים כנגד מדינת ישראל". נטען כי נאשם 1 לא נטל חלק בהקמת "חוליה", כי מעולם לא יזם רעיון ו/או מעשה לביצוע פעולה אסורה כלשהי וכי מעשיו מול מאהר התאפיינו בנגררות של צעיר אחרי אדם המבוגר ממנו בהרבה מבלי לדעת עם מי נפגש מאהר, איך, מתי ומה הדברים שהוחלפו ולצורך מה. לטענתו לא ידע על מפגשים שקיים מאהר עם אחרים שלא בנוכחותו ועל תכנם.

15. הנאשם 1 אישר כי הוזמן בחודש ספטמבר 2014 באמצעות נאשם 2 לבקר את מאהר וכי הלך ביחד עם נאשם 2 לבקרו בחברון. לטענתו ראה את מאהר פעמיים נוספות בשנת 2015 שלא בנוכחות נאשם 1. פעם אחת בחניון בית החולים בחברון במועד שאינו זכור לו. מאהר שוחח אז עם אדם שזהותו לא ידועה לנאשם 1 והוא לא שמע על מה דיברו. פעם נוספת - חודשיים לפני מעצרו, נפגש נאשם 1 עם מאהר ועם אדם שלישי, שזהותו אינה ידועה לו והלך איתם למקום שאינו יודע היכן הוא ולמי הוא שייך. מאהר סיפר לו ששם ישימו את החטוף.

אמנם נאשם 1 בהשפעת מאהר המבוגר ממנו ב-14 שנים, נתן את הסכמתו לשתף פעולה עם הרעיון הכללי של מאהר לחטוף מתיישב יהודי ולהשתמש בו כאמצעי מיקוח לשחרור אסירים, אך מעולם לא נתן את הסכמתו להשתתף באירוע קונקרטי לא בזמן ולא במקום, ומעולם לא נאמר לו, כי הרעיון שהגה מאהר הינו בשם חמאס.

16. הנאשם 1 הכחיש כי נאשם 2 הציע לו להצטרף לחוליה צבאית שהקים וכי גייס אי פעם סכום כסף יחד עם נאשם 2 לרכישת כלי נשק או לכל מטרה אחרת.

בתשובה לכתב האישום נטען כי המפגש בביתו של מאהר ביחד עם נאשם 2 היה ביקור נימוסין מבחינתו. במפגש זה לא דובר על "אירוע ירי" כלשהו ולא על רכישת נשק ולא ביקשו ממאהר לעשות כן. אכן בביקור זה מאהר הראה לו ולנאשם 2 צינור וסיפר להם שניתן להפוך אותו למטען אך לא הראה להם איך. לטענת נאשם 1 הוא אינו יודע לאמר אם היה הדבר מתוכנן בין מאהר לבין נאשם 2 שדרכו הוזמן לביתו של מאהר, אך ברור לו שבמעמד ביקור זה לא התקיימה אצלו מודעות למטרתו הנסתרת של מאהר והעניין התבהר לו רק במפגש השני ביניהם בחניון בית החולים. בביקור זה בהשפעת האווירה וההתרברבות של מאהר, הוא ביקש ממאהר להראות לו איך נראה נשק ואיך יורים בו אך לא בהקשר של "פיגוע" כלשהו. מאהר אמר לו שיש נשק במחיר של 2500 ₪ אם הוא רוצה, אך נאשם 1 סירב להצעה.

17. נאשם 1 מכחיש כי אי פעם יצר קשר עם מאהר ובשני המפגשים הנוספים שהתקיימו בינו לבין מאהר היה זה

לטענתו מאהר שביקש להרחיק את מכשירי הטלפון. הנאשם 1 מכחיש כי ביקש ממאהר להמשיך בתכנון פיגוע הירי. לטענתו נגרר אחרי מאהר המבוגר ממנו ב-14 שנים לגבי הרעיון שהגה מאהר והוא חטיפה אך מעולם לא דובר על אירוע ירי בשום מקום ולא על רכישת נשק. נטען כי נאשם 1 שמע ממאהר רק על רעיון כללי של חטיפה ולא מטעם חמאס, לא דובר על חוליה צבאית מטעם חמאס והוא לא ראה עצמו חלק מחוליה כזו. נאשם 1 הכחיש כי אי פעם תכנן עם מאהר או עם אחר או שמע ממאן שהוא את פרטי החטיפה המתוכננת או כי סוכם עימו על גיוס כספים לשם כך.

נאשם 1 הכחיש כי מאהר אי פעם סיפר לו על תוכן שיחותיו עם אחרים.

18. לגבי הפגישה עם מאהר מחוץ למסגד בחברון אישר נאשם 1 את קיומה אך טען כי לא יזם אותה ולא יודע דבר על שיחה של מאהר עם אדם בשם אשרף יום קודם. במפגש זה לטענתו העלה מאהר בפניו רעיון של חטיפת חייל וגם הציע לו להצטרף אליו אך נאשם 1 לא נתן לו תשובה, לא דובר על רכישת 16M ומעולם הוא לא התחייב לספק כסף לשם כך. נאשם 1 זוכר שמאהר דיבר עם אדם לא מוכר לו הרחק מהרכב בו היה והוא לא שמע על מה שוחחו. נאשם 1 מדגיש כי מאז לא ראה יותר את הבחור הנ"ל הנקרא בכתב האישום אשרף.

19. בכתב התשובה הוכחש כי מאהר אי פעם "עדכן" את נאשם 1 בנוגע לתכנית כלשהיא של חאמד ולפיה הציע האחרון לבצע פיגוע מיקוח ונטען כי הנאשם 1 לא היה במעמד להסכים או לדחות את צירופו של חאמד לחוליה כלשהי. נאשם 1 מדגיש את אי היכרותו עם המכונה חאמד בכתב האישום ומכחיש כי מאהר התקשר אליו וציין בפניו כי חאמד הסכים להצטרף לחוליה.

באשר לחיפוש מקום קבורה עבור החטוף ציין נאשם 1 כי חודשיים עובר למעצרו התקשר אליו מאהר וביקשו להגיע לחברון. במועד זה נפגש עם מאהר וזה הכווינו להגיע למקום מסויים שם אספו אדם שזהותו איננה ידוע לו. שניהם הכווינו את נאשם 1 בנסיעה עד למקום מסויים שאינו ידוע היכן נמצא ומאהר ששם "ישים את החייל ההרוג". מאז לא ראה את האדם השלישי שהיה איתם.

20. נאשם 1 אישר כי בנובמבר 2015 אכן נערך טקס אירוסין של בת דודתו בחברון אליו הגיע לקראת סיומו. אז מסר לו מאהר שהכל, והכוונה לרעיון החטיפה, מבוטל וכך הוא התייחס לעניין. מבחינתו של נאשם 1 מאותו הרגע, היינו חודש לפני מעצרו, הוא לא ראה עצמו קשור בשום צורה למאהר או לכל אדם אחר לרבות נאשם 2 לא בהקשר של ביצוע "הרעיון של מאהר" ולא בקשר לעבירה כלשהי.

21. נאשם 1 מדגיש בתשובתו כי מאהר מעולם לא הציג עצמו כחבר חמאס ולא דיבר על חוליה שתפעל בשם חמאס, כך שלא הייתה לו כוונה לסייע בידי הארגון הזה או לכל "אוייב" אחר. נאשם 1 מדגיש כי התנהלותו מול מאהר מהווה לכל היותר עבירה של קשירת קשר לפשע ולא כפי שנטען על ידי המאשימה.

תשובת הנאשם 2

22. הנאשם 2 הכחיש בתשובתו את כל המיוחס לו בכתב האישום ואישר אך את עובדת היותו בן דוד של נאשם 1,

כי שהה בכלא במועדים המצוינים בכתב האישום וכי נערך טקס אירוסין של בת דודתו במועד המצויין בכתב האישום.

23. נאשם 2 הוסיף וטען כי אכן הודה במהלך חקירתו ואולם הודאה זו לטענתו חולצה מפיו באמצעים פסולים תחת הפעלת לחצים פיזיים אשר פגעו באופן ממשי ברצונו החופשי. לטענתו בחלוף 20 ימים ימי חקירה במהלכם שהה בבידוד באגף השב"כ במגרש הרוסים, גבר עליו הלחץ ונמנעה ממנו שינה לתקופה העולה על 24 שעות לפחות. איש השב"כ המכונה "וייצמן" השמיע לנאשם את מאהר מפליל אותו בדברי כזב וציין בפניו כי לא יקום מהכסא ולא יורשה לישון עד אשר יחזור על דבריו של מאהר ויודה. הנאשם אף שהה זמן ממושך בחדר החקירות בלא שהתקיימה חקירה בפועל. אף לאחר שהודה, חוקרי השב"כ לא הרפו ממנו לטענתו ודרשו כי יחזור על הדברים בדיוק במסגרת הודעה המשטרית כתנאי לשליחתו לתא. בנסיבות אלו ותוך תשישות נפשית ופיזית קשה חזר הנאשם על הדברים כאשר חוקרי השב"כ מתערבים במהלך מתן העדות ומזהירים אותו כי עליו לחזור על הדברים כפי שנמסרו בפניהם.

הראיות

24. מטעם המאשימה העידו מאהר, אשרף וחאמד. כן העידו השוטרים אימן פלאח שגבה את הודעתו של נאשם 2 (ת/37) ופואד כהן שערך שלושה דוחות של הובלה והצבעה של מאהר, חאמד ונאשם 1 לגבי המקום בו ביקשו להטמין את החטוף (ר' ת/6; ת/27 ו-ת/33). עוד העידו, לאור טענת נאשם 2 לגבי נסיבות מתן ההודאה על ידו, חוקרי השב"כ המכונים "חזי", "וייצמן" ו"דייגו". מטעם המאשימה הוגשו גם גליון הר"פ והודעותיו המשטריות של מאהר (ת/1-5), זכ"דים מחקירותיו בשב"כ (ת/8-26), הודעות נאשם 1 (ת/31-32) ואסופת זכ"דים מחקירותיו בשב"כ (ת/42), הודעותיו של נאשם 2 (ת/35-41) ואסופת זכ"דים מחקירותיו בשב"כ (ת/43).

מטעם הנאשמים העידו הנאשמים. כן הוגש פרוטוקול המעצר של נאשם 2.

מאהר

25. **בחקירתו הראשונה בשב"כ מיום 20.12.18 (ת/8)** מציין מאהר תחילה כי לא מכיר את הנאשמים אך בהמשך מפרט כי כשנה קודם לכן, כחודשיים לפני שנאשם 2 נכלא, הגיעו אליו שני הנאשמים לחברון ואמרו שרוצים להקים חולית חמאס בירושלים. הוא התבקש לרכוש עבורם M16, לאמן אותם ולהצטרף לחולית חמאס שמטרתה פעילות בירושלים. הנאשמים אמרו שיעבירו לו 10,000 ₪ לטובת רכישת נשק אך הדבר לא בוצע בפועל. הוא סירב להצעתם שכן כבר למד את הלקח.

שלושה ארבעה חודשים לאחר שנאשם 2 נעצר, הגיע אליו נאשם 1 פעמיים וביקש שוב שירכוש עבורו M16 ויאמן אותו בירי וחזר על ההצעה להצטרף לחוליתם, חולית חמאס, אך הוא סירב.

מעט לפני אירוסיה של חנין (בת דודתם של הנאשמים, להלן - **חנין**) התקשר אליו נאשם 1 וביקש להיפגש עימו בדחיפות, הם נפגשו ברחבת בית החולים בחברון ושם נאשם 1 חזר על כך כי יש להם חוליה בירושלים, חולית חמאס, והוא מעוניין שירכוש עבורו M16, יאמן אותו בירי ויהיה חבר בחוליה.

באירוסין של חנין הוא פגש את נאשם 2 ששאל אותו אם נאשם 1 דיבר איתו והוא השיב שהיה אצלו פעמיים והציע לו להצטרף לחוליה, לרכוש להם נשק ולאמן אותם אך הוא הדגיש בפניו שאינו מעוניין. נאשם 2 ציין כי יש צעיר נוסף אותו הם מעוניינים להביא שיאמן גם אותו באמל"ח אך הוא שב על סירובו לעסוק בפעילות צבאית. לאחר ששוחח עם נאשם 2, הגיע נאשם 1 באיחור יחסית, פנה אליו פעם נוספת עם בקשה לסייע בפעילות צבאית והשגת M16 אך הוא ביקש שיעזבו לנפשו. כשנשאל לגבי מ.ה. (מופיע בסעיף 33 לכתב האישום), אמר ששומע את השם לראשונה ואינו יודע במי מדובר. מאהר מציין שהנאשמים רצו נשק לצורך ביצוע פיגוע בירושלים ונשבע שזה כל מה שהיה ואין משהוא נוסף.

26. **בחקירתו השניה בשב"כ מאותו היום (ת/9)** הוא מספר על היכרותו המשפחתית עם נאשם 2 כ- 3-4 שנים קודם לכן וכיצד בסוף 2013 הגיע אליו לביקור משפחתי עם הוריו והחל לשאול אותו שאלות על מאסרו, החקירה והשב"כ. עוד הוא מספר על היכרותו עם נאשם 1, על הקשר המסחרי עם אביו שהיה מביא לו חפצים משומשים למכירה ועל כך שהגיע באופן קבוע עם אביו והסחורה לחברון.

הוא מתאר כיצד שנה קודם לכן, חודשיים לפני מעצרו של נאשם 2 התקשר אליו האחרון וביקש לבוא לבקרו, ואכן הגיע אליו לביתו בחברון. כשהגיע, הניח נאשם 2 את הפלאפונים במסדרון על מנת למנוע האזנות ואמר לו שלאחר שהבין אודות נסיונו הבטחוני הוא מבקש שמאהר ישיג לו נשק ויאמן אותו. מאהר מציין כי לא נתן לנאשם 2 תשובה ברורה.

לאחר כחודש התקשר נאשם 2 ובא לבקרו יחד עם נאשם 1. הם שמו את הפלאפונים במסדרון של הבית. נאשם 2 הסביר בנוכחות נאשם 1 שהם חוליית חמאס ומעוניינים לבצע פיגוע ירי בירושלים. נאשם 2 אמר שגייס את נאשם 1 וביקש ממנו להשיג נשק מסוג M16, לאמנם ולהצטרף אליהם אך הוא סירב להצעה להצטרף לחוליה. אז אמר נאשם 2 שיתפקו בסיוע לוגיסטי ובאימון ושהם צריכים את הנשק לצורך פיגוע ירי בירושלים בלא לציין היכן. הוא אמר להם שמחיר M16 20,000 דנר והם אמרו שיש להם רק 10,000 ₪. הם נפרדו תוך סיכום שהוא יברר לגבי נשק והם ישיגו את הסכום הדרוש.

כחודש חודשיים לאחר מעצרו של נאשם 2 התקשר אליו נאשם 1 ואמר שברצונו לבקרו בנושא שנאשם 2 דיבר עליו. נאשם 1 הגיע ושם את המכשירים הסלולאריים בפרוזדור. נאשם 1 אמר שרוצה להמשיך את הדרך של נאשם 2 והוא מבקש ממאהר נשק, אימון וסיוע. מאהר אמר לו שיבדוק.

הוא מתאר שני מפגשים נוספים עם נאשם 2 לבקשתו של האחרון בו הוא מבקש סיועו ברכישת נשק ואימון, וחוזר על ההצעה שמאהר יצטרף לחוליה.

כעשרה ימים לפני האירוסין של חנין התקשר נאשם 1 ואמר שרוצה לשוחח על הנושא והם קבעו לדבר באירוסין. נאשם 2 הגיע למקום וביקש לשוחח איתו. הם יצאו החוצה ונאשם 2 שאל אם נאשם 1 דיבר איתו. הוא אמר שכן אך בפועל לא קורה כלום. נאשם 2 אמר שיש עוד משהוא, צעיר נוסף המגויס לחוליה שעתיד להתאמן איתם וביקש ממאהר לבצע אימון לכל השלושה. שוב הציע לו להצטרף לחוליה ומאהר סירב. הסיכום היה ששיגו את הכסף ויחזרו אליו לקניית הנשק ואימון. לאחר כחצי שעה, לאחר סיוע האירוע, הגיע נאשם 1 ושאל אותו מה קורה עם האימון. הוא כעס עליו ואמר שכבר דיבר עם נאשם 2 והם לא רציניים, דיברו איתו הרבה פעמים, לא מביאים כסף ומציקים לו. הוא היפנה אותו לנאשם 2 שישמע ממנו מה קורה. הוא נשאל לגבי מ.ה. ואמר שאינו מכיר אדם כזה.

27. הודעתו המשטרתית הראשונה של מאהר (2/ת) נמסרת למחרת היום, ב-21.12.15.

בהודעה זו הוא מצוין כי אינו שייך לשום ארגון וכי התכוון לקנות נשק מסוחרי נשקים עבור הנאשמים לפי בקשתם ממנו אך לא קנה את הנשק כי לא שילמו לו כסף. עוד הוא מפרט את קירבתו המשפחתית לנאשמים, את עבודתו עם אביו של נאשם 1 לאחר חתונתו ואת היכרותו עם הבן בעקבות זאת.

הוא חוזר ומתאר את המפגש הראשון עם נאשם 1 ואת המפגש השני עם שני הנאשמים. לגבי המפגש השלישי עם נאשם 1 הוא מתאר שוב כי אמר שנשק עולה 20,000 דיןר, ונאשם 1 אמר שיש לו 10,000 ₪. מאהר אמר לו שיכין את הסכום של 20,000 דיןר ונאשם 1 אמר שהולך לסדר את הסכום ויבוא לדבר איתו.

לאחר חודשים שוב צלצל אליו נאשם 1 וביקש להיפגש, שוב הגיע לחברון, לקח את הפלאפונים והניח בצד ואמר שהוא רציני ורוצה להתכונן לפיגוע ירי בירושלים, שמאהר יצטרף אליהם לחוליה של חמאס שתבצע יחד את הפיגוע ירי. מדובר בהצעה שהציע גם נאשם 2 בפעם הראשונה אך הוא סירב לה.

שלושה חודשים לאחר מכן התקשר אליו נאשם 1. מאהר אמר לו שידברו למחרת והם סיכמו להיפגש ליד בית החולים. הם נפגשו בחניון, נאשם 1 שם את הפלאפונים ברכב והם התרחקו מהרכב. נאשם 1 אמר לו שרוצה שהכל יהיה מוכן לקראת השחרור של נאשם 2 והם הסכימו שהוא מכין סכום של 20,000 דיןר (אותו התכוון לאסוף מאלאקצה) על מנת שמאהר יקנה את הנשק.

מאהר חוזר גם בהודעתו על ההתרחשות במסיבת האירוסין.

28. **בחקירת שב"כ נוספת מיום 23.12.15 (12/ת)**, לאחר שנאמר למאהר כי הנאשמים נחקרים מזה תקופה וכי האמת יצאה לאור והדברים ידועים ונשאל מה טרם סיפר בחקירתו, אמר כי תכנן ביחד עם נוספים חטיפת מתנחל מציר 60. האחרים: הנאשמים, חאמד, אשרף וכי נאשם 2 אמר שיצרף לתכנית בחור נוסף מירושלים אך לא אמר את שמו. מאהר מצוין שהרעיון לבצע את החטיפה היתה יוזמה של חאמד שיש לו אח כלוא בישראל. נאמר לו שיודעים כי היוזמה הגיעה ממנו והוא משיב שזה נכון (לאחר שתיקה של מס' רגעים) אך חאמד פנה אליו לפני כן למרות שלא ידע שמאהר חושב על זה.

שוב הוא מתבקש לתאר את הכל ומפרט את הפניה הראשונה אליו על ידי נאשם 2 בה ביקש את סיועו לצורך רכישת נשק ואימון בו, אמר כי הוא מבקש להקים איתו חולית חמאס וכי רוצה לבצע פיגוע ירי בירושלים. אך לא צוין עם מי. הוא השיב כי כדי לרכוש M16 צריך 20,000 דיןר. נאשם 2 התפלא מהיכן יוכל להשיג את הסכום ואחר כך אמר שיחשוב על משהוא ואולי יאסוף במסגד אלאקצה.

מאהר הוסיף כי לגבי המפגש השני בנוכחות הנאשמים בביתו הוא הופתע מהגעתו של נאשם 1 שכן נאשם 2 לא אמר שהם מגיעים יחד. לשאלתו מדוע הגיע נאשם 1 השיב נאשם 2 כי הוא חלק מהחוליה אודותיה סיפר למאהר.

לגבי המפגש הראשון עם נאשם 1 לבד ביקש להוסיף לגרסתו הראשונה אודות בקשתו של נאשם 1 להמשיך את הפעילות המתוכננת כי הוא עצמו הציע לבצע פיגוע חטיפה של מתיישב יהודי בציר 60 וכי יבצעו את הפיגוע מטעם חמאס וכדי לשחרר אסירים. נאשם 1 השיב כי זה רעיון טוב. מאהר אמר כי בלי אמל"ח לא יוכלו לבצע זאת ויש תחילה להשיג כסף לאמל"ח ואמר לנאשם 1 כי הוא זה שיצטרך להשיג את הכסף לרכישת M16 ונאשם 1 אמר שינסה

באלקצה. מאהר אמר שינסה לבדוק אם יוכל לגייס שניים נוספים לחוליה. כשבועיים לאחר מכן הוא התקשר לנאשם 1 ושאל אותו אם השיג את הכסף ונאשם 1 השיב שלא וכי יש להם כרגע רק 10,000 ₪.

הוא מפרט כי ב-2015 פנה אליו חאמד והציע לבצע פיגוע חטיפה לצורך שחרור אחיו מהכלא הישראלי. אמר שאין לו תכנית, כסף או אמל"ח אך יש לו מקום להסתרת החטוף - בית סבו. הוא אמר לחאמד שיחשוב ולא אמר לו שגם הוא חשב על כך ותכנן לספר לנאשם 1 על ההצעה לצורך בחינת צירופו של חאמד לחוליה.

הוא מתאר כי יום קודם לפגישה עם נאשם 1 בבית החולים, הוא החליט לגייס לבדו את אשרף לפעילות. הוא הנחה אותו להגיע למחרת למסגד ולאחר מכן ילכו לבית החולים. בסיום התפילה נפגשו שלושתם ונסעו ברכב של נאשם 1 לחניון בית החולים. הוא ערך ביניהם היכרות בסיסית, יצא עם אשרף ודיבר איתו ביחידות 2 מטר מהרכב, הציע לו להצטרף לחוליה שעומדת לחטוף מתנחל לצורך שחרור אסירים ואשרף הסכים. ברכב בישר לנאשם 1 שאשרף הצטרף לחוליה, נאשם 1 הסכים ולאחר לכתו של אשרף כעס על מאהר שעשה ביניהם היכרות שמית שעלולה לסכן אותם בעתיד. שוב שאל אותו נאשם 1 אם יש התקדמות ברכישת אמל"ח ושוב השיב לו כי ללא כסף אי אפשר לרכוש והסביר לו שהוא צריך לגייס את הסכום ונאשם 1 אמר שממסגד אלקצה. מאהר סיפר לנאשם 1 כי ברצונו לגייס לחוליה את חאמד אשר פנה אליו לפני כמה חודשים והציע לבצע פיגוע חטיפה ונאשם 1 הסכים. הם שוחחו על התפקידים של כל חבר בחוליה - שני רכבים שירכוש אשרף כאשר המחיר ימומן על ידי אנשי החוליה, ברכב 1 - הוא ונאשם 1 בחיפוש אחר רכב ובו אדם בודד, רכב 2 - יבצע את החטיפה ובו אשרף ונאשם 2. הוא סיפר לו אודות הבית המתאים לחטוף שהציע חאמד. חאמד גם הציע באר אך זו ירדה מהפרק כי לא תכננו להרוג את החטוף. מאחר ולא הצליחו להשיג אמל"ח חשבו על גז מדמיע.

מאהר ציין כי לאחר שנאשם 2 שוחרר מהכלא הוא שוחח עימו אודות המתווה ואודות תפקידו.

מאהר מפרט כי לאחר שנפרד מנאשם 1 בבית החולים, הוא יצר קשר עם חאמד, נפגש איתו, אמר לו שהוא הציע לו בעבר פיגוע חטיפה וכי יש לו חולית חמאס בה חברים הוא, אשרף, והנאשמים והתכנית היא חטיפת מתנחל לצורך שחרור אסירים. חאמד הסכים. הוא סיפר לחאמד אודות המתווה המתוכנן כפי שסיכם עם נאשם 1 ואמר לו שכל החוליה תיפגש לתכנן יחדיו. חאמד שאל אם חמאס אינו מסייע בפעילות ומאהר השיב כי לא וכי הם עומדים ברשות עצמם. לשאלתו השיב חאמד כי אין ביכולתו לסייע בעניין הכסף. מאהר סיפר לו על תכניתו של נאשם 1 לגייס באלקצה והוא אמר שהוא יוכל לאסוף כספים במסגדים בחברון (בכסוי של כספי צדקה). מאוחר יותר הוא התקשר לנאשם 1, עדכן אותו אודות חאמד ואמר לו שצריך שכל חברי החוליה יפגשו. נאשם 1 הסכים. למחרת עודכן על ידי חאמד כי רכש מיכל גז מדמיע בישראל.

במסיבת האירוסין פגש בנאשם 2 ועדכן אותו כי בזמן שהיה כלוא הם גייסו חוליה לצורך ביצוע פיגוע חטיפת מתנחל, סיפר לו מיהם חברי החוליה וציין כי נאשם 2 אינו מכיר את אשרף וחאמד. הוא סיפר לנאשם 2 אודות התכנון וכי נאשם 2 יהיה ברכב שתפקידו לחפש מטרה. נאשם 2 אמר שיש לו בחור נוסף תושב ירושלים שהוא יכול לצרף, לא אמר מי ואמר כי הוא יכול להיות ברכב השני עם נאשם 1. נאשם 2 התעניין אודות אמל"ח והוא מסר לו שאין התקדמות וצריך לקבוע פגישה של כל החוליה כדי לקדם את המצב. נאשם 2 אמר שזה רעיון טוב לבצע פיגוע אך הוא תחת מעקב של השב"כ ולכן מבקש לדחות בחודשיים שלושה. נאשם 2 ביקש שיגיד זאת לנאשם 1 הגם שהוא כבר אמר לו, וכך עשה. נאשם 1 שאל מה עם האימון והאמל"ח והוא כעס ואמר לו שאין כלום עד שלא יביאו כסף.

מאהר מציין כי בפגישה הראשונה עם נאשם 2 אמר לו האחרון בנוסף שהוא רוצה ליידות מטעני צינור בירושלים

ושילמד אותו איך להכנים והוא הסביר לו. נאשם 2 ביקש שבפעם הבאה שיבוא אליו הוא ירכוש את החפצים הנחוצים לצורך יצור המטען והוא הסכים. כשהגיעו הנאשמים ביחד הוא אכן רכש לפני כן מוצרים והראה להם. אז אמרו שברצונם כי ירכוש עבורם אמל"ח לצורך ביצוע פיגוע ירי בירושלים.

מאהר מתאר כי כשבועיים לאחר מעצרו של הנאשמים הוא נפגש עם חאמד אשר אמר לו כי הוא מוכן לבצע פיגוע התאבדות. הוא מתאר את הניסיון להכין חומר נפץ לצורך חגורת נפץ שלא צלח. שוב אומר שלא מכיר את מ.ה.. הוא נשאל מה כללה הפעילות המתוכננת שלו ושל נאשם 2 והשיב פיגוע ירי וחטיפה.

29. **בהודעה המשטרתית הנמסרת באותו היום, 23.12.15, לאחר אותה חקירה (ת/3)** הוא חוזר על פרטי חקירתו מהשב"כ בכל הנוגע לפנייה הראשונה אליו על ידי נאשם 2, הוא מתאר כי במפגש השני בנוכחות נאשם 1 נאשם 2 ביקש שישגי עבורם נשק לאמן אותם וציין כי ברשותם רק ₪10,000. הוא אמר לנאשם 2 שזה לא יספיק. הוא מתאר את המפגש עם נאשם 1 לאחר מעצרו של נאשם 2 בו אמר לו כי רוצה להמשיך את תכנון הפיגוע של הנאשמים ואת הצעתו לבצע פיגוע חטיפה בכדי להביא למו"מ לשחרור אסירי חמאס תוך פירוט תכנית החטיפה ומספר הפעילים הנדרשים להשתתף בה. הוא מתאר כיצד נאשם 1 אמר לו שינסה לגייס כסף באלאקצה וינסה לגייס נוספים. אחרי שבוע מאהר התקשר אליו ושאל אם יש התקדמות בנוגע לכסף ונענה בשלילה.

כמה חודשים לאחר מכן פנה אליו חאמד אותו הכיר לאחר שעבר לביתו החדש בחברון והציע לו שיבצעו פיגוע של חטיפת מתנחל לצורך שחרור אסירים כמו אחיו חסן. חאמד אמר לו במענה לשאלתו כי אין לו לא כסף ולא נשק אבל יש לו מקום להסתיר את החטוף בבית סבו. מאהר סיפר לנאשם 1 על ההצעה ועל בית סבו של חאמד ונאשם 1 הסכים לה. הוא חוזר בהודעתו על תאור המפגש עם נאשם 1 ואשרף ליד בית החולים.

מאהר חוזר על כך שלאחר שנאשם 2 השתחרר מהכלא, הוא עדכן אותו בכל הפרטים במסיבת האירוסין של חנין.

הוא שב ומתאר את השיחה עם חמאד בה הסכים האחרון להשתתף בפיגוע החטיפה, את שאלתו אם חמאס תומך בפיגוע ואת תשובתו שלא וכי יבצעו אותו לבד, ללא ידיעת האחראים בחמאס אולם בשם חמאס. עוד הוא מתאר כיצד עדכן את נאשם 2 בענין. הוא חוזר ומתאר את השיחה עם נאשם 2 במסיבת האירוסין. הוא גם חוזר על התיאור בכל הנוגע למטעני הצינור בפגישה הראשונה עם נאשם 2 ועל שיחתו עם חאמד לאחר מעצר הנאשמים בה אמר לו האחרון כי יש לו רעיון לייצר חגורת נפץ ושהוא מוכן להתפוצץ.

30. **הודעתו המשטרתית הבאה של מאהר (ת/4) מיום 28.12.15 נמסרת לאחר חקירות שב"כ נוספות (ת/13-20).** **בחקירות אלו** הוא מאשר שהוא זה שגייס את אשרף וחאמד לפיגוע החטיפה (ת/15), כי ציין בפני כל הארבעה כי יתכן וישגי מימון מחו"ל אך שיקר בעניין זה (ת/13), כי ציין בפני אשרף את שמו של נאשם 1 שנכח בפגישה המשולשת ביניהם (ת/16), וכי הוא כעס עליו לאחר שאשרף הלך על שחשף את שמו (ת/17). במזכר אחרון זה הוא גם מפרט כי בין פעמיים לשלוש חיפש מקום להחביא את החטוף, וזאת יחד עם נאשם 1 וחאמד. בפעם הראשונה ראו שהמקום לא מתאים כי יש שם הרבה אבנים. פעם שניה הגיע עם חאמד ונאשם 1, חאמד הביא גרזן ומגרפה, הם החלו לפנות אבנים אך לאחר חצי שעה ראו כי לא מצליחים לנקות את האיזור. בפעם השלישית הגיע רק עם חאמד אשר הסכים להיות מחבל מתאבד. על פי מזכר זה את חאמד פגש נאשם 1 פעמיים כשהלכו לחפור באדמה. במזכר נוסף (ת/18) מתואר מפגש בין מאהר לחאמד שם האחרון אומר כי מעולם לא הציע פיגוע חטיפה וכי לא ביקש להיות מחבל מתאבד. לאחר

שנפרדו אומר מאהר כי חאמד צודק והרעיון לחטיפה היה רק שלו. במזכר נוסף (ת/20) מאשר מאהר כי תכננו לרצוח את החטוף. הוא מתאר כי הגיע עם חאמד לחלקה נוספת בסמיכות לבית הסב בה היה בור אליו חשבו להשליך את החטוף לאחר רציחתו. הוא מציין כי הנאשמים, אשרף וחאמד, כולם הסכימו להצעת החטיפה. הוא מוסיף כי טרם תכנן את הצעדים ליום "שאחרי", כלומר צעדי המו"מ. שוב הוא חוזר על הדו שיח עם הנאשמים לגבי הדחייה בחודשיים שלושה לבקשת נאשם 2. שוב מספר לגבי המפגש עם נאשם 2, הבקשה לסייע להשיג M16 וללמד להכין מטעני צינור, הפגישה השניה עם הנאשמים. שוב מתאר את המפגשים לאיתור מקום להטמנת הגופה. אחד עם חאמד, שני עם חאמד ונאשם 1 ושלישי עם חאמד. אז הציג לו חאמד את המערה אך ראו שלא מתאימה ובהמשך ראו בור מכוסה בחבית מים. עוד הוא מציין כי בפועל חאמד לא תכנן להתאבד וכי תכניתם היתה להטמין מטענים בציר עוקף.

31. **בהודעה המשטרתית הבאה של מאהר מיום 28.12.2015 (ת/4)** הוא מתאר שוב לבקשת החוקר את הפגישה עם אשרף וכי המטרה בפיגוע החטיפה היתה חילופי אסירים.

הוא חוזר על כך שבאירוסין נאשם 2 ביקש לדחות בחודשיים שלושה כי הוא משוחרר טרי ובמעקב וכך גם אמר לנאשם 1 והוא הסכים.

לגבי המפגשים עם שני הנאשמים מציין מאהר כי ב-2015 נאשם 2 ביקש ממנו ללמד אותו איך להכין מטעני צינור אבל לא אמר למה. גם במפגש השני, בו נכח נאשם 1, הם לא אמרו מה כוונתם לעשות עם מטעני הצינור.

32. בזכ"ד נוסף מחקירתו בשב"כ, במהלך מפגש עם אשרף, הוא מציין שאינו זכור כי ערך היכרות בינו לבין נאשם 1 (ת/21).

חקירתו המשטרתית הבאה של מאהר (ת/5) מיום 30.12.15 נמסרת לאחר שהוסרה מניעת המפגש שהיתה קיימת עד אותה עת עם עו"ד. בחקירה זו הוא מציין כי חאמד לא תכנן פיגוע התאבדות.

33. **בדו"ח הובלה והצבעה שנערך עם מאהר ביום 30.12.15 (ת/7)** הוא מוביל את החוקרים למקום בו חשבו לקבור את החטוף לאחר הרצח.

34. **בחקירתו הראשית של מאהר בבית המשפט** הוא מעיד כי עם נאשם 2 נפגש פעם אחת, הוא הזמין אותו אליו ואמר לו שרוצה ללמד אותו להכין מטעני צינור שכן נאשם 2 אוהב "את הדברים האלה". עם נאשם 1 נפגש פעמיים. לעדותו הוא הזמין אותו אליו וביקש ממנו שיכינו קבוצה ונאשם 1 "הסכים ואז הוא לא הסכים" (עמ' 13). דובר על קבוצה רגילה של ידיו אבנים. לשאלה איך מסביר את העובדה שבהודעותיו במשטרה מסר שנאשם 2 הוא שהתקשר אליו, הוא עונה "זה בלבול" (ר' עמ' 17), כי הוא זה שהתחיל וכי אין מה להסביר את ההבדל בין עדותו בבית המשפט לזו שבחקירה.

לעדו, נאשם 2 ביקש ממנו שאם יש לו נשק שילמד אותו איך להשתמש בו למטרת הגנה עצמית. כשמעמיתים אותו עם כך שבמשטרה אמר שלצרכי פיגוע משיב כי אמר זאת בגלל הלחץ של המשטרה וכי לא זוכר מה אמר במשטרה. מאהר העיד כי נאשם 2 לא ביקש ממנו M16 וכי אמר את הדברים, שנאשם 2 יזם, שביקש הדגמה איך להרכיב מטען צינור ושביקש נשק מסוג M16 כדי לבצע פיגוע ירי בירושלים, בשל הלחץ בחקירה. גם הדיבורים על נשק

ו-20,000 דינר הם מהלחץ במשטרה. (ר' עמ' 20). הוא העיד כי הוא זה שביקש במפגש שישימו את הפלאפונים בחדר השני, וכי במשטרה אמר שנאשם 2 הוא שביקש זאת מהלחץ בחקירה. לשאלה מדוע לשים את הפלאפונים בחדר השני אם מדובר על הגנה עצמית, משיב שזה מה שהוא אוהב וזה הרגל שלו (ר' עמ' 21).

לעדוּתו סיפר לנאשם 2 ש-10 שנים קודם לכן הוא היה אסיר בגלל "קבוצה" "על חמאס" ונאשם 2 הגם ששאל על הכלא ועל שיטות החקירה "לא ממש התלהב" (עמ' 22-23). נאשם 2 ביקש שילמד אותו אין מכינים מטעני צינור כהגנה עצמית וכך עשה. כשמעמיתים אותו עם התכלית שאמר במשטרה (להשליך לעבר יהודים ומשטרה בירושלים), הוא משיב שאדם בחקירה מדבר הכל ומה שהוא אמר לא נכון.

לשאלה של מי הרעיון להקים קבוצה משיב ששלו והוא היה אחראי על הקבוצה. כשנשאל לגבי הפער בין מה שאומר במשטרה ובעדות משיב כי אין קבוצה צבאית השייכת לחמאס, הקבוצה בשם חמאס, הוא אחראי עליה ואין נשק. לשאלה למה בחקירה אמר שלנאשם 2 היה רעיון להקים חוליה, משיב שוב שמהלחץ בחקירה. כשמעומת עם העובדה שסיפר על כך כבר בחקירה הראשונה, עונה כי אינו זוכר שסיפר על כך כבר אז וכי לא אמר על הנשק באותה חקירה. לשאלה באיזה לחץ מדובר הרי הודה והפליל כבר בחקירתו הראשונה, הוא משיב שהחקירה היתה ברצף וזה סוג של לחץ. ובהמשך כשמעומת עם כך שאמר את הדברים ביום שהגיע מהבית אומר שלא זוכר שאמר את זה.

מאהר מאשר שאמר שהם רוצים לבצע פיגוע בירושלים, אבל זה לא נכון, הוא זה שהציע לערוך מגבית במסגד אלאקצה, נאשם 2 לא ידע את זה והוא אמר זאת בינו לבינו. בפגישה עם נאשם 2 כלל לא דובר מי יהיה בקבוצה. כשהביא עימו נאשם 2 את נאשם 1 לפגישה הוא התנגד ולשאלה מי יזם את הפגישה הוא משיב שחושב כי נאשם 2 הוא שהתקשר אך בהמשך מציין כי אינו זוכר מי התקשר למי. הוא מתאר כיצד לקח את הפלאפונים ושם בצד. לא דובר על הפעילות של הקבוצה והוא רק הסביר לנאשמים איך מכינים מטעני צינור וזהו. לעדותו לא דובר במפגש לגבי כסף (בהקשר של נשק) ולנאשמים לא היה הסך של 10,000 ₪ והוא אמר את שאמר בחקירה מהלחץ של חקירה. עם זאת הוא מאשר כי הנאשמים ביקשו ממנו אימון על נשק. לעדותו לא סוכם כלום והנאשמים הלכו.

מאהר העיד כי אחרי המפגש נאשם 2 נעצר והוא התקשר לנאשם 1 והציע לו ששניהם יעשו קבוצה לידוֹיִי אבנים. מיד בהמשך מציין כי לא זוכר בדיוק מי התקשר למי, הוא לנאשם 1 או להיפך. הוא מתאר כי הציע לנאשם 1 ליטול חלק בפיגוע והוא הסכים. אחר כך לעדותו התנגד. הוא הכחיש כי נאשם 1 אמר לו שהוא מתכוון לקראת השחרור של נאשם 2 ושצריך לקנות נשק ולדבריו כלל לא אמר זאת במשטרה.

לגבי החטיפה הוא מדגיש כי ההצעה לא היתה במסגרת חמאס. לדבריו על אף שאמר בחקירה כי סיפר לנאשמים את תכנון החטיפה, הוא לא אמר להם כלום והם לא יודעים על התכנון. לעדותו נאשם 1 הסכים לבצע חטיפה אך אינו יודע שהוא גייס אנשים אחרים וגם לא אמר לו לגבי גיוס נוספים. בצד האמור הוא מתאר את המפגש עם אשרף, את ההיכרות שערך בינו לבין נאשם 1 ואת הכעס של האחרון עליו בהקשר זה. לגבי החבאת החטוף העיד מאהר כי הוא, חאמד ונאשם 1 הלכו לבחור את האדמה אבל היא היתה ממש קשה.

כשנשאל מאהר לגבי המפגש הראשון עם נאשם 1 לבדו הוא מתחמק מהשאלה האם אמר לו שרוצה להתכונן לפיגוע ירי בירושלים, שיקנה לו נשק ויאמן אותו. כשמעומת עם דבריו במשטרה ולפיהם נאשם 1 היה צריך לדאוג לכסף והוא לנשק הוא אומר שאמר זאת על דעת עצמו ומלחץ של החקירה, אך נאשם 1 לא הביא כסף והוא לא דיבר איתו על כסף והוא על דעת עצמו אמר בחקירה שיביאו 10,000 ₪.

מאהר מתעקש בעדותו כי הוא זה שהציע לחמאד לחטוף מתנחלים על מנת לשחרר אסירים פלסטיניים ומתחמק מתשובה בקשר לדברים שאמר בהקשר זה במשטרה.

לאחר מסיבת האירוסין ביום 6.11 הכל נגמר לדבריו. במסיבת האירוסין נאשם 1 אמר לו שישכח מזה כי הוא רוצה להתארס וללמוד. הוא פגש שם את נאשם 2 לאחר שחרורו מהכלא וביקש ממנו לדבר בחוץ, שם הוא מספר לו כי עדיין ממשיך עם הנושא וכי הכין קבוצה אך מכחיש כי סיפר לו על חברי החוליה ושהציע כי יפגשו. לדבריו אף לא אמר זאת במשטרה. הוא מתחמק מהשאלה האם נאשם 2 ביקש לדחות לאחר שחרורו מאחר והשב"כ עוקב אחריו ואומר כי אינו זוכר שאמר דבר כזה. לאחר מסיבת האירוסין הכל נגמר לדבריו והוא לא היה יותר בקשר עם הנאשמים.

35. **בחקירתו הנגדית לב"כ נאשם 1** הוא חוזר על כך שהרעיון להקים את הקבוצה היה שלו, שהוא אחראי על הקבוצה הכוללת את אשרף חאמד והנאשמים. הוא מאשר שלא קיבל אישור מחמאס להשתמש בשם שלהם וגם לא מימון. עוד הוא מעיד כי הרעיון לשחרר אסירים היה שלו.

מאהר חוזר על כך שבמפגש האחרון אמר לנאשם 1 לדחות בחודשיים שלושה והאחרון אמר לו לשכוח מזה כי רוצה להתארס וללמוד. הוא מאשר שהוא זה שיצר את הקשר עם הנאשמים, ושלל כי נאשם 1 הגיע אליו וביקש להחזיק בנשק ולהתאמן עליו. העיד כי אינו זוכר בדיוק של מי היה רעיון הנשק אך אומר כי זה שקר שלו וכי לא אמר בחקירה כי שולח מישהוא לגייס כסף או לקנות נשק. כששואל אותו ב"כ נאשם 1 האם "העמיס" בחקירות על הנאשמים מאחר ונאשם 2 ממילא כבר ישב בכלא הוא עונה שהוא אחראי על הקבוצה והם חברי החוליה. לשאלה האם באיזהוהא שלב הציע לו נאשם 1 להיות חבר בחוליה שלו כדי לבצע אירוע פיגוע בירושלים, הוא משיב שלא היה תכנון לפיגוע בירושלים, כי הוא בן 37, ישב 48 חודשים על "תנזים" (חמאס) ונאשם 1 לא פנה לגייס אותו.

36. **בחקירתו הנגדית לב"כ נאשם 2** הוא מאשר שהבין מהחוקרים שהוא צריך לבוא ולדבר על הנאשמים ועל קשרים בטחוניים שיש לו איתם. עם זאת כשנשאל מספר פעמים האם הבין שאם ירצה את חוקרי השב"כ ויספר דברים גם שאינם נכונים יקבל אולי עוד שיחות טלפון עם האשה ואולי אף ילך הביתה, כל שהוא המשיב זה "הבנתי". (ר' עמ' 123). הוא מאשר שכבר בשלב חקירת השב"כ סיפר והודה בדברים שהם לא אמת, אם כי אינו מאשר שהיה מוכן להפליל אחרים כדי להשיג את מטרותיו.

הוא שב וחוזר על כך שאינו מכיר את מ.ה., כי לא הפליל אותו ואינו מכיר אותו. הוא מאשר ששיקר כשאמר שחאמד רצה לבצע התאבדות. הוא מעיד כי לא אמר לאשרף שיש מימון. הוא משיב בשלילה לשאלה האם בשב"כ, עם כל הלחץ, אמרו לו או רמזו לו שנאשם 2 ניסה לגייס אותו לפעילות ואומר כי נאשם 2 לא גייס אותו. פעמיים פגש את נאשם 1 אבל הוא לא גייס אותו. הוא זה שלקח את הפלאפונים והוא זה שהתקשר לנאשם 1. עם זאת מעיד כי לא אמרו לו בשב"כ לספר על הנאשמים אלא אמרו שהם כבר הודו.

אשרף

37. **בחקירתו הראשית** מתאר כי כשנה וחצי קודם לכן, מאהר שהינו קרוב משפחתו התקשר אליו ואמר שרוצה להיפגש איתו. הם נפגשו במסגד ונסעו ברכב לבית החולים. ברכב נהג אדם נוסף שמאהר לא הכיר ביניהם. מאהר לקח את הפלאפון שלו והם ירדו מהרכב והלכו מרחק של 10 מטר. הבחור שנהג נשאר ברכב. מאהר הציע לו להיכנס

לאירוע חטיפה, הוא פחד ואמר שרוצה לחשוב. מאהר לא אמר מטעם מי זה ואמר שיתקשר אליו לאחר שבוע והם יהיו בקשר. מאהר גם אמר לו שזה שברכב יהיה איתם בקבוצה, שהוא ירושלמי ושיש בחור נוסף חוץ ממנו. מאהר גם אמר שרוצה לשלוח מישהוא לקטאר בשביל כסף. כשחזר הביתה חשב שכשמאהר יתקשר הוא יאמר לו שיש לו משפחה והוא נגד ואינו יכול אך מאז לא היה לו שום קשר איתו עד שנעצר. אחרי שהחוקר לחץ עליו, הוא התעייף ואמר שהסכים להשתתף.

חאמד קוואסמה

38. **בחקירתו הראשית** מעיד כי מכיר את מאהר מהשכונה. מאהר בא אליו והציע לו לחטוף ציוני. לא דובר על מה רוצים להשיג. כשדיבר עם מאהר, נשאלו לאחיו שהיו עצור 40 יום לשחרור. הוא הסכים להצעת החטיפה. מאהר אמר שישגי רכב. החטיפה עתידה היתה להיות בכביש 60. "נחטוף ונכניס לרכב". לא דיברו על פרטי פרטים. גם לא על כסף. לא חשבו לאסוף כסף כלל. ישנה רק העלות של הדלק. חאמד העיד כי קנה קופסא של גז לשימוש אישי, להגנה עצמית, ולא לצרכי החטיפה. מאהר ראה את זה אצלו ואמר שזה יכול להועיל. לעדותו לא החליטו מה לעשות עם החטוף. לעדותו התכוונו לשים את החטוף באדמות משפחתו. בפעם הראשונה הלך עם מאהר בלבד ורק הסתכלו. בפעם השנייה הגיע גם משהוא שאינו מכיר. הם נסעו ברכב של אותו שלישי ולקחו שתי מגרפות כדי להרחיב מערה לשים בה את החטוף, אך חששו שהמערה תתמוטט, והמקום גלוי ויש שם כלבים והוא יפחד. פעם נוספת לאחר מכן הלך עם מאהר בלבד והוא הראה לו בור מתחת לחבית.

בחקירתו הנגדית אמר כי כל השיחות על החטיפה היו רק בינו ובין מאהר וכי אותו אדם שלישי כלל לא נכח, חוץ מהפעם של המערה והוא אינו מכיר אותו. בבית המשפט מצוין כי אף אחד מהנאשמים לא היה באותו היום עם מאהר ואיתו. הוא מאשר כי חשבו רק לחטוף ולא להרוג. עוד אמר בחקירתו הנגדית כי אם מישהוא אמר שהוא רצה לבצע פיגוע התאבדות הוא משקר.

נאשם 1

39. נאשם 1 נעצר ביום 3.12.15. עד ליום 21.12.15 על אף חקירות ממושכות בשב"כ הוא טוען כי לא עשה כלום. תחילה אף אומר כי היה בחברון לאחרונה לפני שנתיים, אך כשנאמר לו כי נאשם 2 אומר שלפני מספר שבועות אומר כי חודש חודשיים קודם לכן היה במסיבת אירוסין שם פגש את בן דודו, נאשם 2. הוא מכחיש היכרות עם מאהר או אנשים אחרים בחברון ומציין שאף עם נאשם 2 אינו בקשר כבר שנה וחצי. גם לאחר שנאמר לו שמאהר הפליל אותו כבר בחקירתו הראשונה, הוא אומר כי אינו מכיר אותו. גם לאחר שמראים לו את ההודעה המשטרית של מאהר הוא תחילה מכחיש ואומר שמאהר שקרן אך בהמשך מספר כי מכיר את מאהר מזה מספר שנים וביקש ממנו לבצע אימון על אמל"ח, אך לא תכננו פיגוע בירושלים כפי שאמר מאהר (ר' זכ"ד מיום 21.12.15 שעה 14:10, ת/42). הוא מספר כי הוא ונאשם 2 ביקרו בביתו של מאהר בספטמבר 2014 והוא הסביר להם כיצד להכין מטען צינור. לאחר מכן ביקשו שיעביר להם אימון על אמל"ח, הוא מילדותו רצה לעשות שימוש בנשק, אך מאהר השיב כי יזדקק ל"קרלו" שעלותו 1500 ₪ והוא אינו זוכר מה ענה לו.

לאחר מעצרו של נאשם 2 בסוף 2014 מאהר התקשר אליו, ביוני-יולי 2015 וביקש ממנו להגיע לבית חולים בחברון. מאהר סיפר לו ליד הרכב כי ברצונו לבצע פיגוע חטיפת חייל ורציחתו אך לו לא היה תפקיד בפיגוע והוא לא

ביקש ממנו משהוא בקשר לפיגוע. לאחר כחודש וחצי מאהר צלצל אליו וביקש ממנו לבקר פעם נוספת בחברון, הוא ביקשו להגיע למסגד ליד אוניברסיטת חברון ושם גם מאהר היה ולאחר התפילה נסעו ברכב לשכונה אחרת ושם מאהר ביקש את סיועו בחטיפת חייל וברציחתו. מאהר לא ציין אם יש מעורבים נוספים. הוא הסכים לסייע בפיגוע החטיפה ומאהר לא חשף בפניו פרטים נוספים. בנובמבר 2015 הוא פגש את מאהר באירוסין, ניגש אליו ושאל מה התחדש. מאהר אמר שביטל את תכניות החטיפה והוא לא שאל אותו מדוע.

בחקירות נוספות ומאחרות יותר הוא שב ומכחיש היכרות עם מאהר וכי מסר פרטים על פעילות בטחונית ועל תכנון פיגוע חטיפה ואומר כי לא היה מעורב בכלום. כך גם כאשר שומע שנאשם 2 הפליל אותו. כשמראים לו את אשרף הוא תוהה מי זה. רק לאחר שמפגשים אותו עם נאשם 2 שמציע לו לספר הכל הוא מתחיל לספר כי בספטמבר 2014 הוא ונאשם 2 נסעו לחברון למאהר לדון עימו בנושאי פעילות (ר' זכ"ד מיום 24/12/15 שעה 22:30). מאהר לקח את הפלאפונים והניח אותם בצד. הם ראו ציוד מוכן להכנת מטען צינור ומאהר לימד אותם. הוא ביקש ממאהר שילמד אותו איך להשתמש בנשק אך מכחיש שלמטרת פיגוע ומאהר הציע להם שיקנה עבורם "קרלו" שמחירו 1500 ₪. כחודשיים שלושה לאחר מעצרו של נאשם 2 צלצל אליו מאהר וקבע איתו בחברון. הם נפגשו בחניה של בית החולים בחברון שם מאהר הרחיק את מכשירי הטלפון שלהם ואמר לו שהוא מתכנן פיגוע חטיפה ורצח של חייל והציע לו להשתתף. הוא ידע שמאהר פעיל חמאס ולכן מדובר בפעילות חמאס. הוא הופתע מההצעה שהיתה כמה רמות מעל מה שציפה ולא נתן תשובה ברורה. חודש-חודש וחצי לאחר מכן מאהר שוחח עימו וקבעו שוב להיפגש בחברון ליד בית החולים. שם מאהר הציע לו בשנית להשתתף בפיגוע החטיפה והוא הסכים. מאהר אמר שהשלישי, שאותו אינו מכיר הוא גם בסיפור החטיפה. כחודש לאחר מכן קבע מאהר פגישה נוספת והוא הגיע לחברון. שם המתינו לבחור מהפגישה הקודמת. ואז נסעו לשטח פתוח ודיברו על כך שהמקום מתאים להסתרת גופת החטוף לאחר רציחתו. הוא הבין מהם שהשטח שייך למשפחת הבחור השלישי שאת שמו אינו זוכר. כשבועיים לאחר שחרורו של נאשם 2 מהכלא הוא היה במסיבת אירוסין שם פגש את מאהר אשר אמר לו שכל העניין התבטל. לדבריו עד שהגיע לחקירה כלל לא ידע שגם נאשם 2 היה חלק מתכנית החטיפה. הוא נשאל לגבי פיגוע ירי שמאהר מדבר בהקשר שלו ושל נאשם 2 ואומר שאולי התכוון לאימון הירי והשיחה על הנשק אולם אין הדברים כך.

בהודעה משטרתית מיום 25.12.15 (ת/31), בשלב זה הוא מנוע מפגש, הוא חוזר על כך שבספטמבר 2014 נסע יחד עם נאשם 2 לביתו של מאהר בחברון. הוא חושב לדבריו שנאשם 2 הוא שיצר את הקשר עם מאהר מאחר והוא עצמו לא דיבר איתו והוא אינו יודע מה הסיבה שבעטייה הלכו אליו. באותו מפגש מאהר הראה להם איך מכינים מטעני צינור והוא ביקש ממאהר שילמד אותו על נשק שכן נשק זה "פוזזה" במסיבות, אך הוא לא חשב אף פעם לרכוש נשק. כשהיו אצלו מאהר הציע להם נשק לצורך אימון שמחירו 2500 ₪ והוא דחה את ההצעה. לדבריו הכוונה לא היתה ללמוד על נשק לצורך פיגוע.

כמה חודשים לאחר מכן נפגש שוב עם מאהר בחברון. הוא אינו זוכר מי צלצל למי. הם נפגשו בחניון רכבים ליד בית חולים בחברון, מאהר הציע אז לעשות פיגוע של חטיפת חייל ורציחתו והוא לא נתן תשובה כי זה "עניין גדול". חודשיים שלושה לאחר מכן התקשר אליו מאהר ואמר לו לבוא לחברון, הוא הגיע ושם פגש את מאהר במסגד בחברון שנמצא ליד אוניברסיטת חברון. הגעתו היתה הסכמה שלו להשתתף עם מאהר בפיגוע חטיפה ורצח של חייל. הם עלו לרכב ובא איתם עוד בחור שאינו זוכר את שמו ומאהר סיפר שיהיה איתם בפיגוע ומשם מאהר או הנוסף לקחו אותם למקום פתוח ששם ישימו את החייל ההרוג. מקום ששייך לקרובי משפחה של אותו שלישי. אחרי שנאשם 2 השתחרר מהכלא הוא פגש את מאהר במסיבת אירוסין של בת דודתו בחברון והוא אמר לו כי בקשר לפיגוע התבטל הכל. לשאלה למה, עונה כי אינו יודע. מאהר היה בעל הרעיון והוא ביטל. כשנשאל לגבי דברי מאהר שאומר כי מטרתו היתה ללמוד

על נשק לצורך פיגוע משיב שזה שקר וכי הוא יודע מה היתה מטרתו. הוא מצוין כי כשהיה קטן היתה לו חיבה לנשק ורכבי מירוצים.

בזכ"ד נוסף (מיום 27/12/15 שעה 10:10, ת/42) הוא הכחיש את טענת מאהר שהוא ונאשם 2 פנו אליו וביקשו רובה M16 לצורך ביצוע פיגוע בירושלים. הוא מתאר כיצד הפסיקו את העבודה במקום בו חשבו להטמין את החטוף מאחר והאדמה היתה סלעית, ומצוין כי בנסיעה זו לא שוחחו איך יהרגו את החטוף ומה התפקיד של כל אחד. הוא צוין שכמה חודשים קודם לכן בנסיעה לחברון לאחר שהתפלל במסגד נפגש עם מאהר ועם אדם נוסף בחניית בית החולים. שם מאהר שוחח איתו מחוץ לרכב וכשחזר אמר לו שמדובר בחבר חוליה לטובת פיגוע החטיפה.

בהודעה משטרתית נוספת של נאשם 1 מיום 28.12.15 (ת/32) הוא מתבקש לספר על הנסיעה האחרונה לחברון ומסביר כי כמה חודשים קודם לכן נסע לחברון ופגש את מאהר, לאחר מכן אספו ברכב חבר של מאהר שאינו יודע את שמו אשר הביא גרזן ומגרפה ואז הלכו לנקודה שבה מאהר והחבר שלו תכננו לשים את החטוף. הוא מתאר כיצד חפרו ומאהר אמר שהאדמה לא טובה, סלעית, אז חזרו. לגבי המפגש הנוסף במסגד מאהר אמר לו ליסוע לכוון חניון בית חולים, שם נפגשו עם בחור שלישי אותו אינו מכיר ומאהר ירד מהרכב ודיבר איתו רחוק מהרכב ואחר כך חזר ואמר לו שגם הוא ישתתף בפיגוע חטיפה. הוא שב וחוזר על כך שלא דיבר עם מאהר על פיגוע בירושלים ולא ביקש ממנו 16M.

ת/34 - תמלול הקלטה מיום 29.12.15 של נאשם 1 בדו"ח הובלה והצבעה ממנה עולה כי לא מכיר את המקום שבו חפרו (ר' גם ת/30).

40. **בבית המשפט** הצהיר סנגורו של נאשם 1 שמרשו עומד מאחורי תשובתו לכתב האישום וגרסתו במשטרה ומסתפק בכך (עמ' 236).

בחקירתו הנגדית הוא מצוין כי חקירתו היתה מאוד ארוכה, והניחו בפניו תשובות. הוא מצוין כי הודעתו של נאשם 2 לא השפיעה עליו וכי הודה לא בגללו אלא כדי להתפטר ולגמור את החקירה. הוא מעיד כי הוא ונאשם 2 לא נסעו לחברון לפעילות צבאית. מאהר הוא שיזם את המפגש השלישי בו הגיע לבד. הוא העיד כי המפגש הראשון עם נאשם 1 היה ללא מטרה, אחר כך באה המטרה. כשהגיעו מאהר הסביר איך עושים צינור והוא ביקש אימון על נשק שכן בירושלים "זה דבר מפואר נושא של נשק... זה דבר נורמלי שאתה תימשך לדבר הזה" (עמ' 250). מאהר אמר שיש נשק שעולה 2500 ₪ ואם הוא מעוניין לקנות אך הוא סירב. הוא העיד כי מאז שהוא ילד הוא נמשך לנשקים וכי במפגש עם מאהר היו רק דיבורים על נשקים.

לאחר שנאשם 2 נכנס לכלא התקשר אליו מאהר ואמר לו לבוא לחברון, הוא הגיע ומאהר הציע לו להשתתף איתו בחטיפה. הוא לא נתן לו תשובה והשאיר את זה פתוח. פעם שניה לאחר שהתקשר אליו מאהר הם נפגשו במסגד, פגשו אדם נוסף והלכו לאיזור של בית החולים, מאהר ירד מהרכב ודיבר עם אותו איש. נאשם 1 העיד כי המשמעות של הגעתו למפגש בו היה האדם השלישי היא כי הסכים להשתתף בחטיפה. כשמאהר הציע להשתתף בחטיפה דובר על חטיפה של חייל. לדבריו כל הדיבורים במפגש הזה היו בין מאהר לאיש השלישי כשירדו מהרכב ולשאלה איך זה קשור לחטיפה משיב שהתשובה אצל מאהר. לשאלה למה היה צריך אותו במפגש עם האיש השלישי משיב שהתשובה אצל מאהר. כשמטיחים בו שבמפגש הזה שאל את מאהר לגבי הנשק מכחיש ואומר למה הוא צריך נשק, הרי הסכים להשתתף בחטיפה. כשמעומת עם זה שמאהר אומר שאמר לו שאשרף גם הסכים להשתתף אומר שאין בזה הגיון.

לעדוהו הדיבורים של מאהר על כך שדיבר איתו איך יהיה הפיגוע, כמה מכוניות, נשק, מי יסע בכל רכב, זה הכל מחשבות בראש שלו, שקרים, וכי מאהר שיקר הרבה. הוא מוסיף כי בטח אמרו למאהר עליו ועל נאשם 2 משהוא עם נשק ושתפסו נשק אז הוא אמר מה שאמר, ושיקר. הוא מתאר כי לאחר מכן מאהר התקשר אליו פעם נוספת, הוא בא אליו, בא בחור עם את חפירה אותו אינו מכיר, לקח אותם לחלקת אדמה ששייכת למשפחתו ולמקום שאמר שמתאים לשים את האיש החטוף. מאהר בדק את הקרקע ואמר שלא מתאימה. במפגש זה הוא ירד מהאוטו.

נאשם 2

41. גם נאשם 2 כמו נאשם 1 נעצר ביום 3.12.14. 40 יום לאחר שחרורו מהכלא. אף הוא מכחיש תקופה ממושכת בחקירותיו בשב"כ כל מעורבות במיוחס לו או היכרות עם מאהר. כך גם **בהודעה משטרתית מיום 18.12.15 (ת/37)** כשנשאל אם הוא ונאשם 1 ומה. היו חברים בחוליה הוא משיב שאין חוליה ושלא תכננו להשתתף בפעילות צבאית.

בזכ"ד מיום 22.12.15, הוא מבקש לספר את האמת משום שלדבריו נפשית קשה לו להמשיך ולהכחיש והוא רוצה להירגע ולהסיר את הדבר מליבו. הוא מתאר כי נפגש בחברון עם מאהר אשר ציין בפניו כי מעוניין ללמדו איך להכין מטעני צינור. לדבריו הוא יודע שמאהר נעצר בעבר על מטעני צינור. לאחר תקופה הוזמנו הוא ונאשם 1 לביתו של מאהר בחברון ושם הראה להם איך מרכיבים מצינור אינסטלציה מטען צינור. לאחר שחרורו פגש במאהר במסיבת האירוסין בחברון. מאהר אמר לו שהוא מעוניין לגייסו לפיגוע כמו שעשו מרוואן ועאמר אבו עישה והוא הבין שמדובר בפיגוע חטיפה. מאהר אמר שהחוליה תהיה מורכבת ממאהר, הנאשמים ושניים נוספים, קרובי משפחתו של מאהר, כי ישיג לטובת הפיגוע רכב גנוב מחברון וכי יבצעו את הפיגוע בעזרת מטעני צינור. מאהר אמר שאין לו כעת כסף לאמל"ח אך קיימת אפשרות להשיג כסף מבחוץ, הוא הבין שמחוץ למדינת ישראל, ונשאל אם מוכן לכך. אמר שלא, כי מעוניין להשלים לימודיו באוניברסיטה וכי רק כעת השתחרר מהכלא. מאהר לא היה מרוצה מהתשובה אך שאל לגבי אחרים, הוא אמר תחילה למאהר שיתכן ויכול לעזור לו אך מייד השיב בשלילה ולא שוחח עם אף אדם על הנושא.

לשאלה למה מאהר פנה אליו בנושא מטעני הצינור השיב כי מאהר ידע שהוא תומך חמאס אשר לא הודה בחקירה ולכן פנה אליו. לשאלה למה הסכים לפגשו השיב כי ידע שמאהר פעיל חמאס ורצה להיות מפורסם ומקובל בין פעילי חמאס. מלבד מטעני צינור לא דובר על אמל"ח בפגישות הראשונות. לדבריו לא היה מעורב בנושא אמל"ח.

מאהר הוא זה שיצר עימו את הקשר הראשוני ב-2014 לאחר שחרורו מחקירה והזמינו לחברון. לדבריו הוא התלהב מהצעתו של מאהר ללמדו להכין מטעני צינור. במפגש הבא כחודש לאחר מכן נסעו הוא ונאשם 1 לחברון על פי הזמנתו של מאהר. מאהר הסביר להם איך להכין מטעני צינור ואמר להם כי כעת אין לו חומרים כדי למלא את הצינור וכי בפעם הבאה יראה להם. בשיחה בדרך הביתה הוא אמר לנאשם 1 כי אינו מעוניין לשוב ולדבר עם מאהר על הנושא. לאחר מספר שבועות נאשם 1 אמר לו כי מאהר הזמין פעם נוספת אך הוא אמר שאינו מעוניין להגיע.

בהודעתו המשטרתית מיום 22.12.15 (ת/38) הוא חוזר על עיקרי הדברים שמסר מוקדם יותר בחקירת השב"כ. בערך ביולי 2014 הוא נסע למאהר לחברון על פי הזמנתו של האחרון, שם הראה לו מאהר איך להכין מטעני צינור ואמר שלשם כך הזמין אותו ושבפעם הבאה יבוא עם נאשם 1. אחרי שבועיים שלושה אמר לו נאשם 1 שמאהר דיבר איתו והזמין אותם והם נסעו אליו. מאהר אמר שברצונו ללמד אותם להכין מטעני צינור, שאין לו את החומרים

ששמים בפנים וכי יראה להם בפעם הבאה. בדרך חזרה אמר לנאשם 1 שאינו רוצה לחזור למאהר וכך גם אמר מספר שבועות לאחר מכן כשנאשם 1 אמר לו שמאהר הזמין אותם שוב.

הוא שב ומתאר את המפגש עם מאהר במסיבת האירוסין של בת דודה שלו לאחר שהשתחרר מהכלא. בהודעה זו הוא מציין כי אמר למאהר שלא רוצה ליטול חלק בפיגוע. הוא מפרט את תיאור החטיפה המתוכננת ופרטיה על ידי מאהר, תאור המשתתפים ושאלת מאהר ותשובתו בנוגע לגיוס מעורב נוסף.

לשאלה למה מאהר הזמין אותו אליו משיב כי על מנת ללמד על הכנת מטעני צינור ולשאלה למה משיב שאולי בגלל שהיה עצור ובגלל שאוהב את חמאס. כשמאהר הציע ללמד אותו להכין מטעני צינור הוא אמר בסדר, מתוך סקרנות.

בזכ"ד מיום 23/12/15 שעה 21:10 אומר נאשם 2 שיספר את כל האמת אך לא כל מה שמאהר אמר הוא מעורב בו. עם מאהר שוחח פעם אחת על הפיגוע במסיבת האירוסין והוא הסכים להשתתף בפיגוע החטיפה. מאהר סיפר לו על פרטי החטיפה וכי הפיגוע נועד לשחרור אסירים. לשאלת מאהר שאמר שנזקקים למישהוא נוסף אמר שיש לו מישהוא שסומך עליו. מדובר במה. והוא אף שוחח עימו על פיגוע החטיפה כמה ימים לאחר מסיבת האירוסין.

הוא ציין שהוא ונאשם 1 ביקשו ממאהר שיאמן אותם בנשק מבלי שתכננו לבצע פיגוע והוא אמר שאין לו נשק ואם יביאו כסף הוא ישיג נשק ויאמן אותם. כשנאמר לו שמאהר מוסר על תכנון פיגוע בירושלים הוא משיב שלא מעורב בתכנון פיגוע כזה. מתאר שוב את הפגישה הראשונה אצל מאהר, את השניה עם נאשם 1 שם לימד אותם מאהר להכין מטעני צינור ואמר שעושה זאת במקרה ומעוניינים להשליך מטענים בירושלים. באותה פגישה ביקשו ממנו לעבור אימון בנשק.

לדבריו מעולם לא שוחח עם נאשם 1 על נושא החטיפה ושיחתו עם מאהר במסיבת האירוסין היתה הראשונה והאחרונה בנושא.

בהודעה משטרתית מיום 24.12.15 (ת/39) הוא שוב מתאר כיצד מאהר הזמין אותו לארוחת צהריים בקיץ 2014 והציע ללמד אותו להכין מטעני צינור במטרה שישתמש בהם במידה ויזדקק לו באיזור ירושלים וכן אמר לו לבוא בפעם אחרת עם בן דודו, נאשם 1. כיצד הגיעו אליו והוא הראה להם איך להכין מטעני צינור. לדבריו הם ביקשו שיאמן אותם לירות בנשק אך הוא אמר שאין לו ואמר שאם יוכלו לסדר כסף יוכל להשיג נשק בו יאמן אותם. הם לא תכננו מה לבצע עם הנשק ולאחר מכן לא השיגו לא נשק ולא כסף.

לאחר שחרורו מהכלא בשנת 2015 נפגש עם מאהר במסיבת האירוסין של בת דודתו חנין ואז מאהר הציע לו להשתתף איתו בפיגוע החטיפה יחד עם נאשם 1 ועוד שניים נוספים קרובי משפחתו. כשבועיים לפני מעצרו הציע למ.ה. להשתתף בפיגוע והוא הסכים. לאחר מכן אמר לו שלא כדאי בגלל מצב אביו.

בהודעה משטרתית נוספת מאותו היום (ת/40) הוא מציין לגבי מטעני הצינור שמאהר הציע את העניין כדי שיוכל להשתמש בהם באיזור ירושלים, והוא הסכים ללמוד מתוך סקרנות מבלי לתכנן להשתמש כנגד מטרה כלשהי. הם לא יצרו לאחר מכן מטעני צינור ועל הנשק ביקשו ללמוד להגנה עצמית.

בזכ"ד נוסף מחקירתו באותו היום הוא מכחיש כי ביקש ממאהר נשק לצורך פיגוע בירושלים ומוסר כי רצה ללמוד אודות האמל"ח לא לצורך פיגוע ירי אלא להגנה עצמית או מתוך סקרנות. הוא שב ומכחיש כי מאהר אמר

שמחיר M16 הוא 20,000 דנר וכי הוא אמר שברשותו 10,000 ש"ח. מאהר לדבריו הוא שיזם ללמד אותם איך להכין מטעני צינור. הוא שב והכחיש כי הוא ונאשם 2 אי פעם תכננו פיגוע ירי בירושלים.

בחקירת שב"כ נוספת מאותו היום הוא שב וחוזר על כך שלא היה תכנון של פיגוע ירי בירושלים. לאחר שמאהר במהלך חקירה אומר בפניו שהנאשמים ביקשו ממנו M16 הוא שב ואומר שזה לא נכון.

בזכ"ד נוסף מיום 26.12.15 הוא שב וחוזר על כך שאין לו קשר לפיגוע בירושלים ולמעורבות בתכנון פיגוע כזה וככל שמאהר טוען אחרת, הוא טועה. הוא נשאל לגבי קרלו ומשיב שהוא זוכר שבפגישות עם מאהר ונאשם 1 טרם הכלא ביקשו ממנו אימון בנשק ומאהר אמר להם כי אם יש להם כסף שירכשו נשק אך לא הוזכר סכום או סוג הנשק.

בזכ"ד נוסף מיום 27.12.15 הוא שב ואומר כי ביקש ב-2014 ממאהר אימון בירי אך לא אמל"ח. שוב הכחיש את בקשת הרכישה של ה-M16 וציין כי האמון בירי היה מתוך סקרנות. הוא חוזר על כך שמאהר הוא שיזם את לימוד הכנת המטענים. כמו כן כשיצא מהכלא מאהר הציע לו להשתתף בפיגוע החטיפה והוא הסכים ואף גייס את מ.ה.. הוא שב ומכחיש כי רצה לבצע פיגוע ירי בירושלים ומציין כי יתכן שמאהר פירש את דבריו באופן שונה. הדגיש ושב והדגיש כי לא ביקש ממאהר אמל"ח או M16 אלא רק אימון בירי מתוך סקרנות.

42. **בחקירתו הראשית מציין נאשם 2 כי** בחקירה נשאר 40 יום בצינוק, מצב לא פשוט שכן המשמעות התנתקות מהעולם החיצוני ובמיוחד המשפחה. החקירות נמשכו לדבריו לעיתים מעל 24 שעות ברצף וזמן השינה בין חקירה לחקירה היה בין 3-5 שעות. לעדותו לאחר 21 יום נגמרו כוחותיו והחוקר אמר לו לאמר מה שהחוקרים אומרים. לאמר את הדברים שמאהר אומר וזה יקל עליו. לעדותו שמע את מאהר לפני ששינה את אמרותיו וזאת דרך זכוכית בחדר חשוך שבו ישב ודרך שפופרת טלפון.

לאחר ששמע את מאהר החוקר אמר לו לספר מה שמאהר אומר ואמר לו שלאחר מכן ידבר עם משפחתו, עם אמו, יתייחסו אליו טוב ויתנו לו אוכל טוב. ב-15 ימים ראשונים היה מנוע מפגש עם סניגור ולאחר ששמע את מאהר ואמרו לו שהוא מתחיל חקירה מחדש - איסור מפגש והיעדר שינה, אוכל בחדר החקירה, הוא סיכם עם החוקר שאם יגיד את הדברים הוא ידבר עם הוריו, החקירה תיגמר ויזמינו לו אוכל. לאחר הדברים שמסר ביום הראשון החוקר הזמין לו המבורגר ויום לאחר מכן שווארמה. לעדותו הבין שאם ילך לפי רצונו של החוקר, הכוונה לאותן אמרות של מאהר, יקבל מה שרצה לקבל - לדבר עם הוריו, אוכל וכל התנאים הטובים שהובטחו לו. כשגמר לאמר את הדברים אמר לו החוקר "ויצמן" שיוכל ללכת לישון ולהתקשר להוריו אך בתנאי שימסור את הדברים במשטרה. חקירת המשטרה התקיימה באמצע הלילה במתקן בשב"כ.

לדבריו הוא פגש את מאהר באחת מהחתונות של המשפחה ומאהר הזמין אותו אליו לצהריים. הוא אכל אצלו ומאהר אמר לו שבפעם הבאה יבוא עם נאשם 1 וכך היה. מאהר אמר שילמד אותם איזה צינור אפשר להעלות באש. לאחר מכן נעצר. כשהשתחרר הלך למסיבת האירוסין של בת דודה שלו, ושם ראה את מאהר. מאהר אמר שרוצה לדבר איתו ולקח אותו החוצה. מאהר לקח את הפלאפון שלו, שם אותו באוטו מרוחק והתחיל לספר לו שרוצה לבצע אירוע חטיפה עם עוד אנשים ושאל אם רוצה להשתתף. לעדותו ענה לו שלא ואמר לו שלא יתקשר אליו חודשיים שלושה וזה. לאחר מכן נעצר.

כשנשאל לגבי לפער בין המענה לכתב האישום לבין מה שמעיד בבית המשפט ענה שעדותו בבית המשפט היא האמת. נאשם 2 העיד כי לאחר שהודה ביקש להיבדק על ידי פסיכיאטר בגלל הלחץ אליו נחשף, הזיות וסיוטים שנגרמו

לו בשנתו בשל חוסר שינה.

43. **בחקירתו הנגדית** כשמעממים אותו עם כך שלא ראה או שמע את מאהר עובר להודאה הראשונה שלו אומר שכן ראה ושמע אותו. לשאלה למה לא אמר בדיוק מה שמאמר אמר משיב כי מאהר דיבר על "דברים גדולים" ואפילו אם הוא תחת לחץ זה לא הגיוני שיכניס עצמו לדברים שאין לו קשר אליהם (עמ' 279). כשאומרים לו כי ששה ימים לפני שהודה לא היה בחקירה, משיב שעדיין היה בהפרדה ובצינוק ושלושה ימים קודם לכן הגיע בפוסטה ל"גלבו". ולשאלה כיצד דווקא אחרי ההפסקה מהחקירות הודה, הוא משיב כי החוקר אמר לו שמתחיל את כל החקירה מהתחלה. כשמעומת עם כך שהוא ביקש דברים ולא הציעו לו הוא עונה שרצה שהמצב שלו ישתפר. כשמעומת עם כך שלפני שדיבר שמע את הקול של אמא שלו כך שיכול היה לא לענות לשאלות, משיב שרצה לישון ולנוח. כשמעומת עם כך שלא נחקר מספר ימים קודם לכן כך שיכול היה לנוח, הוא עונה שלא היה בבית מלון אלא במעבר ושהה בצינוק ב"גלבו".

בהמשך אמר שלמרות לחץ החוקרים להודות בדברים שלא עשה הוא לא יסבך עצמו בגדול. מאהר הציע לו פיוע והוא סירב וכל מה שאמר היה תחת לחץ והוא דיבר על דברים שלא קרו. לעדותו מאהר משקר כשאומר שהוא הזמין עצמו אליו. דברי מאהר כי הסכים להשתתף בפיוע ואף לצרף משהוא נוסף אינם נכונים, והדברים שאמר בחקירה בהקשר זה נבעו מהלחץ של החקירה. הוא מציין כי שני המפגשים הראשונים בביתו של מאהר, הראשון לבדו והשני עם נאשם 2 אין להם קשר לחטיפה, אלא היה מדובר במפגש משפחתי לבקשתו של מאהר.

לדבריו שמע את מאהר לאחר שחזר מכלא גלבו, אולי שעות לפני החקירה, החוקרים אמרו לו לספר מה ששומע ממאהר והוא סיפר מה ששמע. נאשם 2 העיד כי אינו זוכר שנאשם 1 ביקש להתאמן על נשק אצל מאהר, הוא לא פנה למאהר כדי שיאמן אותם בנשק, אך זוכר שמאמר אמר שילמד אותם להכין מטעני צינור. לעדותו בפעם הראשונה כשמאמר הזמין אותו לאכול, לא חשב למה.

לאחר יום החתונה לא נפגש עם מאהר ולא התקשר אליו. הוא גם לא פנה לאף אחד ונאלץ להמציא את הסיפור עם מ.ה. ולהפליל אותו כדי להתפטר מהחקירה.

הטענות בסיכומים

טענות המאשימה

44. לטענת ב"כ המאשימה במרכז המחלוקת מי היוזם של הפעילות המתוכננת: מאהר שגייס את נאשם 2 ואחר כך את נאשם 1 או שהנאשמים הם שביקשו לחולל פיוע בירושלים ופנו למאהר לקבלת עזרה.

45. לטענת ב"כ המאשימה יש לדחות את טענת הזוטא של נאשם 2 בכל הנוגע להודאתו במשטרה אשר כולה פרי שיחה עם עורך דינו ושמהטענה עצמה לא עולה בשום מקום פגיעה ברצון החופשי. טענת נאשם 2 כי שהה 20 יום בבידוד אינה נכונה עובדתית ומכל מקום אינה מצדיקה את פסילת ההודייה. בפרט כאשר ההודייה נמסרת 7 ימים לאחר שלא שהה בחקירה. גם טענתו בדבר מניעת שינה אינה נכונה עובדתית ומוכחשת על ידי החוקרים. טענתו כי הושמעה לו הפללה וחייבו אותו להודות אינה נכונה שכן שמע את ההפללה מאוחר יותר ורק נמסר לו שהופלל. מכל מקום בהודעתו הוא מתאר את המפגשים בצורה שונה מזו של מאהר ועולה ממנה כי הרצון החופשי לא נפגם כהוא זה. הודאתו נמסרה באווירה טובה, אפשרו לו שיחה עם אימו והקלו עליו באוכל שביקש, אך לא כתנאי להודאה אלא אחרי שמסר כי החליט

לשתף פעולה. על אף טענתו כי חוייב לחזור על ההודאה במשטרה, הוא לא ביקש לחקור את השוטר שגבה את ההודאה, החוקרים הכחישו זאת ואין כלל טענה כי שהו בחדר בעת חקירת המשטרה. הנאשם 2 חזר על הודאתו 4 פעמים בצורה מלאה ולא הועלתה כל טענה ספציפית. הוא גם חזר על הודאתו לאחר שבחקירות קודמות שב להכחיש. גם בעדותו בבית המשפט הנאשם 2 אינו מכחיש את עיקרי הדברים שמסר אלא טוען שלא יזם כלום ולא הסכים לכלום בניגוד להודאתו.

46. לטענת ב"כ המאשימה יש ליתן אמון בהודעתו של מאהר המפליל במשטרה אשר מספר את אותו סיפור מהתחלה, כיצד הנאשמים יצרו איתו קשר ומה רצו לעשות. בניגוד לחקירתו במשטרה בבית המשפט מבקש מאהר אך לצמצם את הנזק, הוא מעיד תוך עיונות בולטת לתביעה, סותר עצמו ומרחיק את הנאשמים. עדותו בבית המשפט היא בניגוד להודעתו במשטרה אך היא מאופיינת בסתירות ואין בידיו הסבר לשאלות שעדותו בבית המשפט מעוררת. דבריו בעדותו כי אמר הכל תחת לחץ של חקירה אינה עולה בקנה אחד עם העובדה ששלוש שעות לאחר מעצרו כבר מסר את גירסתו. למעשה גם בעדותו בבית המשפט אומר מאהר דברים מפלילים כנגד הנאשמים ולמרות רצונו הטוב לעזור להם הוא סותר אותם. האפשרות כי מאהר הוא שפנה לנאשמים אינה הגיונית והוא מבחין היטב בהודעתו במשטרה בין הנאשמים שפנו אליו לבין אחרים אליהם הוא פנה. מאהר גם אינו מפחית מאשמתו שלו בהודעתו המשטרית.

המאשימה מבקשת לקבל את אמרותיו של מאהר לפי סעיף 10א(א) לפקודת הראיות ולהעדיף את אמרותיו במשטרה ובשב"כ על פני עדותו בבית המשפט לפי סעיף 10א(ג) בשל מכלול נסיבות הענין, נסיבות מתן האמרה כלל הראיות והתנהגות העד.

התזה שהציגה ההגנה כאילו נדרש מאהר להפליל את הנאשמים כדי לקבל הטבות אינה הגיונית, שכן מפליל את הנאשמים מהרגע הראשון, הוא מקפיד לדייק בהודעתו ולדבריו חיזוק בעדויות אחרות. בנוסף, בידיעתו פרטים המשמיטים את גירסת הנאשם 2.

47. לטענת ב"כ המאשימה רק כשכלו כל הקיצים, לאחר ימים ארוכים של אי שיתוף פעולה בחקירה, מוכנים הנאשמים להודות בקשר עם מאהר תוך שהם מציגים עצמם כפאסיביים לחלוטין. **נאשם 1** אינו מצליח להסביר מדוע הוא נוסע לחברון לפגוש את מאהר רק בגלל שנאשם 2 אמר לו, וגירסתו בכל הנוגע להשתלשלות העניינים לאחר המפגש הראשון היא מגוחכת. מהתנהגותו ניתן ללמוד כי הוא מעורב ולוקח חלק בתכנון הפיגוע. **נאשם 2** מודה בחקירתו הנגדית כי התאימו את גירסתם לנתונים שהיו בשטח, וטענתו כי חזר בפני החוקרים על הגרסה שמסר מאהר בחקירתו אינה מתיישבת עם העובדה שלא שמע את הדברים שמסר מאהר לפני שהודה וגם לא שלמעשה מסר גירסא אחרת של האירועים. לטענת ב"כ המאשימה אין בסיס להעדיף את הגירסא המצמצמת שמסר נאשם 2 בעדותו בבית המשפט על פני אמרותיו במשטרה.

48. לטענת ב"כ המאשימה הוכח כי הנאשמים התכוונו להחשיב עצמם כחוליה של החמאס, כי תכננו לבצע חטיפה ובחנו מקומות להניח בהם את החטוף, מקומות שאינם מתיישבים עם הותרתו בחיים.

לטענת המאשימה הוכחו יסודות העבירות המיוחסות לנאשמים.

טענות נאשם 1

49. טענתו של נאשם 1 היא כי איננו היוזם של הקמת החוליה ולא קבע את מטרתה אלא הוא גויס על ידי מאהר (בין בתווכו של נאשם 2 ובין אם לאו) ובשום שלב לא היה אחראי עליה ולניסיון להוציא אל הפועל את מטרתה. הנאשם 1 לא עשה דבר לצורך ביצוע פעולה צבאית בירושלים אלא אך מודה שהצטרף לקבוצה שלא הכיר לאחר שהבין שהמטרה הכללית היא חטיפה של חייל או מתנחל, אך לא הוצגה בפניו תכנית מפורטת שכללה מקום ושעה ואופן ביצוע ומעולם לא נאמר לו כי רעיון החטיפה שהגה מאהר הוא בשם חמאס. מאהר מעולם לא הציג עצמו כחבר חמאס ולא דיבר על חוליה שתפעל בשם חמאס. על כן התנהלותו של נאשם 1 מול מאהר מהווה לכל היותר עבירה של קשירת קשר לפשע ולא כפי שנטען על ידי המאשימה.

50. הנאשם 1 הודה כי נפגש עם מאהר אך לא ביוזמתו אלא ביוזמת נאשם 2 או לבקשת מאהר, תחילה סירב להצטרף לקבוצה שהקים מאהר וגם אחרי מעצרו של נאשם 2 הסכים רק במפגש השלישי, ואישר כי הגעתו לאותו מפגש היא הסכמה. הוא אכן הסיע את מאהר ואדם שלישי שלא הכיר למקום אליו הדריכו אותו ושם אמר מאהר כי ישימו את החטוף, אך הוא לא עשה דבר אחר בפועל, לא אסף כסף ולא רכש נשק אך מודה שביקש ממאהר ללמד אותו על נשק כי זה נחשב למשהוא שמתגנדרים לגביו. מאהר הציע להם לרכוש נשק שלא עולה הרבה אך הוא סירב.

51. לטענת ב"כ נאשם 1 דברי הנאשם בתשובתו לכתב האישום לא נסתרו על ידי עדי התביעה ואושרו וחוזקו מידי שלושת השותפים הנוספים, עדי תביעה 1-3. מחקירתם של שלושת עדים אלו עלה כי מאהר הוא שהגה את הרעיון של הקמת הקבוצה, גייס את כולם אך לא ביחד, הוא היה מפקד החוליה והתנהג ככזה. הקרוב אליו במעמד היה חאמד שמלבד הסכמה להצטרף לרעיון החטיפה הציע את אדמת סבו להחזקת החטוף, ויצא עם מאהר לבדם בפעם הראשונה, ועם מאהר ונאשם 1 למקום בפעם השניה וגם עזר בהכנת מטעני צינור שמאהר ניסה ולא הצליחו.

מעדותו של מאהר עולה כי לא התלהב מצירופו של נאשם 1 לקבוצה, אך בסוף הסכים. המטרה עליה חשב היתה שחרור אסירים, חאמד הסכים לכך ומאהר היה אמור להשיג נשק מסוחרי נשק באיזור חברון ולא הצליח בשל היעדר אמצעים, על כן חאמד הציע להשתמש במטעני צינור. מאהר הקפיד שלא להיפגש עם חברי הקבוצה שהקים ביחד, אלא שמר על מידור והוא היה הרוח החיה והתנהל כמפקד ואחראי. מאהר אישר בחקירתו כי שיקר במטרה עת אמר שנאשם 1 צריך היה לגייס כסף וכאשר אמר שרצה כי יגויס כסף מחו"ל. כן שיקר כשאמר שנאשם 1 פנה אליו כדי לגייס אותו. מאהר אישר שבמסיבת האירוסין אמר לנאשם 1 שהכל בוטל.

גם אשרף מאשר בעדותו שמאהר הוא שפנה אליו כדי לגייסו. כך גם עולה מהודעתו השניה של מאהר. אשרף אישר שמאהר הוא שהדריך את נהג הרכב בו נסעו שלושתם ולקח ממנו את הפלאפון כאשר ירדו לדבר.

חאמד מאשר בחקירתו שמאהר פנה אליו וכי ראה עצמו שותף מלא. עוד אישר שדיברו על חטיפה וכי מאהר אמר לו שהגז המדמיע יכול להיות מועיל, כי נסע עימו לאדמה לבדוק מקום לשים את החטוף וכי בפעם השניה הגיע משהוא אותו אינו מכיר. העד ענה בחקירתו כי מאהר הוא שהיה אחראי על החוליה.

מדברי חברי הקבוצה עולה כי המטרה היתה לבצע חטיפה של חייל או מתנחל באיזור חברון וכי לא נעשה ניסיון ממשי לבצע את המטרה מלבד חיפוש מקום מסתור שגם הוא לא נקבע בסופו של דבר.

52. שוליות תפקידו של נאשם 1 בקבוצה באה לידי בטוי גם בעובדה שהוא לא ידע להוביל את חוקריו למקום בו אמר מאהר כי ישימו את החטוף כעולה מדו"ח הפעולה של השוטר פואד כהן. בנוסף, פרט למאהר בחקירתו במשטרה אף אחד מהמעורבים האחרים לא דיבר על כך שהנאשמים תכננו לבצע פיגוע בירושלים. כך גם לפי החוקר "דייגו" בבית משפט וכך גם לפי פראפראזה של השב"כ שעניינה דברי נאשם 1 בפני מעורב אחר ואין כל חיזוק או סיוע לעדותו של מאהר בעניין זה.

מעדויות שני הנאשמים עולה בבירור כי נאשם 1 אינו יוזם את הפגישה הראשונה ואף לא את השניה שהיא ראשונה מבחינתו.

53. לטענת ב"כ נאשם 1 יש להעדיף את עדויות חברי הקבוצה על פני הודעתו של מאהר במשטרה. מאהר גם אינו חוזר בעדותו בבית המשפט מכל דבריו במשטרה אלא מאשר חלק ומתקן חלק אחר. מכל מקום למעט הודעתו המשטרתית של מאהר אין כל עדות או ראיה אחרת כי הנאשמים יזמו ביצוע פיגוע ופנו לשם לכך למאהר לצורך גיוס ועדי התביעה האחרים תומכים דווקא בגרסת הנאשם 1 ולפיה אינו מרחיק עצמו לחלוטין אלא מודה בחלקו כחבר קבוצה שהקים מאהר במטרה ליישם "רעיון כללי של חטיפה". המאשימה גם יכולה היתה לסתור את גרסתו של נאשם 1 בעניין זה על ידי המצאת איכונים למספרי הפלאפון של הנאשמים ומאהר אך בחרה שלא לעשות כן והימנעותה מחזקת את גרסת נאשם 1.

54. לטענת ב"כ נאשם 1 המאשימה לא הצליחה להוכיח מעל לכל ספק סביר שהנאשם 1 גייס כספים כלשהם או התכוון לגייס כספים וכי ניסה לרכוש נשק ויש לזכותו מעבירה זו. לעומת עדותו של מאהר במשטרה עומדות עדויות שאר חברי הקבוצה, דברי נאשם 1 בפארפראזה, והתנהלות מאהר וחאמד המלמדת על נסיון שלהם להשתמש בנשק אחר. ככל שכוונת המאשימה היא לרכישת נשק לצורך פיגוע בירושלים הרי שמדברי כל העדים עולה כי נושא פיגוע בירושלים לא היה כלל על השולחן ולפחות לא מבחינת נאשם 1.

נטען בנוסף כי גם אם הביטול במסיבת האירוסין אינו עולה כדי חרטה הפוטרת מאחריות פלילית, העבירה ההולמת את התנהלות נאשם 1 החל מהפגישה בבית החולים הינה לקשירת קשר לביצוע פשע שכן מאהר לא הציג עצמו כחבר חמאס וגם מודה כי לא קיבל אישור מחמאס לפעול בשמו. לפיכך לא מתקיים אצל הנאשם 1 היסוד הנפשי לסייע לארגון הנ"ל או אויב אחר של המדינה במלחמתו נגדה. מכל מקום אין מקום להרשעה בגין עבירה של מגע עם סוכן זר אשר הינה מאולצת בנסיבות הענין, באשר מאהר קרוב משפחה ואינו ממש סוכן זר ומשום שהעבירה נבלעת בעבירה של קשירת קשר לסיוע לאויב בזמן מלחמה ומתייחסת לאותם מעשים.

טענות נאשם 2

55. לטענת ב"כ נאשם 2 מבקשת המאשימה להסתמך על עדותו של מאהר שהוא עד שותף ושיקר גם בבית המשפט וגם בחקירה. מאהר הפליל אחרים בדברים חמורים שגם המדינה לא האמינה לו. מרגע מעצרו הוברר לו שמטרת החקירות היא הפללת הנאשמים בקשרים בטחוניים עימו ונעשה קישור בין דברים שיאמר בעניין זה לבין סיום החקירה. בנוסף, אפשרו לו באופן חריג ביותר, לאחר שהחל לדבר, לשוחח עם המשפחה תוך העברת מסר ברור כי יקבל תנאים חריגים ככל שימשיך לדבר. בהמשך הוא אכן מבקש שיחת טלפון נוספת תוך שמבין כי ככל שירצה יותר את החוקרים כך יקבל עוד הטבות.

מאהר גם בהודעתו במשטרה מודה שמשקר ולא בפרטים שוליים. כך הודה כי שיקר לחבר החוליה אשרף כי קיים מימון מחו"ל. כך הפליל את חאמד שניסה לדבריו לבצע פיגוע התאבדות אך גם המאשימה לא קיבלה זאת. הוא גם מפליל אדם נוסף (המכונה מ.ה. בסעיף 33 לכתב האישום), אך למרבה המזל מצפוננו התעורר בשלב זה וכעולה מחקירתו בבית המשפט הוא היה מזועזע כשאך נשאל לגביו ושב וטען כי כלל אינו מכיר אותו. המדינה לא האמינה לו בכל הנוגע למ.ה., שאף את נאשם 2 ניסו לקשור אליו, הוא אינו עצור כיום, ואין שום ראיה למיוחס לנאשם 2 בכתב האישום בכל הנוגע למ.ה.. בהודעותיו הראשונות מנסה גם מאהר להקטין את חלקו, עובדה המלמדת אף היא על אופיו הבלתי אמין. מאהר ראה לנגד עיניו את האפשרות לצאת מהסיפור אם יפליל את הנאשמים ויש איפוא להתייחס בזהירות רבה לפני שקובעים ממצא עובדתי כלשהוא על בסיס דברי מאהר.

56. נאשם 2 עצמו נחקר במשך 20 יום חקירה מתישה ביותר כשהוא מוחזק במתקן שב"כ וכשהוא מנוע מפגש עם עו"ד. גם אם בשבעה ימים שקדמו להודאה הוא לא נחקר כטענת המדינה, אזי הוא הוחזק בבידוד ויש בכך אפילו החמרה של התנאים לעומת מצב של חקירה. לאחר מכן מתנהל משא ומתן עם החוקרים עובר להודאה, והנאשם עצמו היתלה בין דברים שיאמר לבין שיחה עם אמו. הוא גם מבקש אוכל ומקבל כל שמבקש. מביאים גם לחדר החקירה את ראש צוות החקירה על מנת להראות לנאשם שאדם עם סמכות יכול להגיע ולתת לו את שיבקש. החקירה בה הוא מודה מתמשכת מעל 12 שעות ויש לדחות את הטענה כי אין מקום לטענת זוטא בנסיבות. בשלב זה הנאשם 2 גם עם רף סיבולת נמוך מזה שהיה בתחילת מעצרו. נטען כי גם אם בכלל גלבוע אליו עבר טרם הודאתו הוא הוחזק בתנאים טובים, עצם החזרה למתקן השב"כ ולמניעת המפגש משמעותה מבחינת הנאשם נפילה אל התהום. באופן זה יש להתייחס להודאת הנאשם 2 שהיא גם לא הודאה בכל המיוחס לו בכתב האישום.

57. הגרסה שמסר הנאשם 2 בבית המשפט היא זו שצריך לאמץ. במסיבת האירוסין כשפנה אליו מאהר, הוא אמר לו שלא ידבר עימו חודשיים על מנת להיפטר ממנו. לטענת ב"כ נאשם 2 העבירה החמורה ביותר שניתן לייחס לנאשם 2 היא עבירה לפי סעיף 95 לחוק העונשין תשל"ז-1977 בגין זאת שידע במסיבת האירוסין כי מאהר זומם פעילות בטחונית ולא דיווח על כך לגורמים להם צריך לדווח.

דין

58. יריעת המחלוקת בתיק זה היא מצומצמת. בכל הנוגע לשני הנאשמים קיימת מחלוקת בשאלה האם ביקשו לחולל פיגוע בירושלים ובשל כך יצרו קשר עם מאהר, תחילה נאשם 2 לבדו, אחר כך שני הנאשמים ולבסוף נאשם 1 לבדו, וביקשו סיועו ברכישת נשק ובאימון לשם כך ואף גייסו כסף למטרה זו.

באשר לתכנית החטיפה אין מחלוקת כי מאהר יזם אותה. כך מופיע בכתב האישום. המחלוקת בכל הנוגע לנאשם 1 היא מה מידת מעורבותו בתכנית זו, והאם נטל בה חלק פאסיבי, כטענתו "נגרר אחרי מאהר" או תפקיד אקטיבי כטענת המאשימה. מחלוקת נוספת עניינה בשאלה האם בשיחה האחרונה שהתקיימה בין נאשם 1 למאהר במסיבת האירוסין, אמר מאהר לנאשם כי התכנית בוטלה.

על פי כתב האישום תכנית החטיפה הועלתה על ידי מאהר בעת שנאשם 2 היה במעצר. המחלוקת בכל הנוגע לנאשם 2 בנוגע לתכנית החטיפה היא האם לאחר שחרורו ממעצר, עת פגש את מאהר במסיבת האירוסין והאחרון עדכן

אותו אודות תכנית החטיפה ויתר חברי החוליה ביקש הנאשם 2 אך להמתין כחודשיים כגירסת המאשימה מחשש כי כוחות הביטחון עוקבים אחריו אך בד בבד הציע לגייס חבר חוליה נוסף לפיגוע החטיפה ואף פנה אליו לאחר מכן וגייס לתכנית או שמא כטענת הנאשם אך ביקש "להיפטר" ממאהר ועל כן אמר לו שלא יפנה אליו חודשיים, כטענת ב"כ נאשם 2 בסיכומיו, ומעולם לא הציע לגייס חבר נוסף לחוליה וגם לא גייס אדם נוסף.

59. אין מחלוקת על עצם קיומם של המפגשים המיוחסים לנאשמים. המפגש הראשון המתקיים בחברון בביתו של מאהר בנוכחות מאהר ונאשם 2 (נאשם 2 מאשר מפגש זה בעדותו בבית המשפט. ר' עמ' 274). מפגש שני המתקיים בחברון בביתו של מאהר בנוכחות מאהר ושני הנאשמים. מפגש שלישי מתקיים בחברון בנוכחות מאהר ונאשם 1 בלבד (ר' עדותו של נאשם 1, עמ' 253). מפגש רביעי מתקיים בחברון בנוכחות מאהר, נאשם 1 ואדם שלישי. תחילתו במפגש במסגד והמשכו בחניון בית החולים. (ר' עדותו של נאשם 1, עמ' 254). מפגש חמישי מתקיים בחברון בנוכחות מאהר, נאשם 1 ואדם שלישי ועניינו חיפוש מקום מתאים לשים את החטוף (עדות נאשם 1, עמ' 267). מפגש אחרון מתקיים בחברון במסיבת האירוסין של בת דודתם של הנאשמים בה נוכחים הנאשמים (נאשם 2 שוחרר בינתיים ממאסר) וכן מאהר.

טענת הזוטא של נאשם 2

60. **בתשובה לכתב האישום** טען נאשם 2 כי אכן הודה במהלך חקירתו ואולם הודאה זו לטענתו חולצה מפיו באמצעים פסולים תחת הפעלת לחצים פיזיים אשר פגעו באופן ממשי ברצונו החופשי.

בחקירתו הראשית מציין נאשם 2 כי בחקירה נשאר 40 יום בצינוק, מצב לא פשוט שכן המשמעות התנתקות מהעולם החיצוני ובמיוחד המשפחה. החקירות נמשכו לעיתים מעל 24 שעות ברצף וזמן השינה בין חקירה לחקירה היה בין 3-5 שעות. לעדותו לאחר 21 יום נגמרו כוחותיו והחוקר אמר לו לאמר מה שהחוקרים אומרים, לאמר את הדברים שמאהר אומר וזה יקל עליו. לעדותו שמע את מאהר לפני ששינה את אמרותיו.

לאחר ששמע את מאהר החוקר אמר לו לספר מה שמאהר אומר ואמר לו שלאחר מכן ידבר עם משפחתו, עם אמו, יתייחסו אליו טוב ויתנו לו אוכל טוב. ב-15 ימים ראשונים היה מנוע מפגש עם סניגור ולאחר ששמע את מאהר ואמר לו שהוא מתחיל חקירה מחדש - איסור מפגש והיעדר שינה, אוכל בחדר החקירה, הוא סיכם עם החוקר שאם יגיד את הדברים הוא ידבר עם הוריו, החקירה תיגמר ויזמינו לו אוכל. לאחר הדברים שמסר ביום הראשון החוקר הזמין לו המבורגר ויום לאחר מכן שווארמה. לעדותו הבין שאם ילך לפי רצונו של החוקר, הכוונה לאותן אמרות של מאהר, יקבל מה שרצה לקבל - לדבר עם הוריו, אוכל וכל התנאים הטובים שהובטחו לו.

כשגמר לאמר את הדברים אמר לו החוקר "ויצמן" שיוכל ללכת לישון ולהתקשר להוריו אך בתנאי שימסור את הדברים במשטרה. חקירת המשטרה התקיימה באמצע הלילה במתקן בשב"כ.

61. **חוקר השב"כ "חזי" העיד בחקירתו הראשית** שהחקירה של נאשם 2 התבצעה לפי החוק והנהלים ולא הופעלו לחצים. לגבי טענת הבידוד - נאשם 2 שהה בתנאי מעצר של אגף החקירות. לגבי הטענה של מניעת שינה - לא מונעים שינה כדי למנוע שינה. עוד העיד כי בזמן חקירת משטרה שמתבצעת בעקבות חקירת שב"כ חוקר השב"כ אינם מתערבים, ודאי לא מאיימים או מחייבים לחזור על הדברים. לעדותו נאשם 2 הודה זמן קצר לאחר שחודשה החקירה

הפרונטאלית לאחר פרק זמן של הפסקה.

חוקר השב"כ "ויצמן" העיד בחקירתו הראשית כי היתה אוירה מאוד מאוד טובה בעת מתן ההודאה של נאשם 2 שאף הפתיע אותו בנכונות להודות כי הכיר אותו מחקירה קודמת. לעדותו לא נמנעה שינה מנאשם 2 והוא לא שהה בבידוד. **בחקירתו הנגדית העיד כי** לא נאמר שנאשם 2 ידבר עם אמו כתנאי לכך שידבר. נאשם 2 אכן ביקש לפני ההודאה שווארמה ולדבר עם אמו אך הובהר לו שזו לא התנייה. למעשה הוא גם לא שוחח עם אמו אלא החוקר. שוב חזר על כך שהיתה אוירה מצויינת בחקירה שמפתיעה אותו עד היום ושנאשם 2 אמר שהולך לספר את האמת כי נמאס לו. הוא העיד כי לא היתה לו כל מעורבות בגביית ההודעה המשטרית.

חוקר השב"כ "דייגו" העיד בחקירתו הראשית לגבי הטענות של לחץ ואיומים כי זה לא נכון ולגבי מניעת שינה אפשר לבדוק את השעות. זה גם לא נכון לעדותו שפיתו את נאשם 2 למסור את ההודאה. לעדותו באחד השלבים אחרי שכבר הודה הודאה ראשונית ביקש נאשם 2 לשוחח עם אמו והיתה החלטה של ראש הצוות שנענים לבקשה והוא אמנם הרחיב את שיתוף הפעולה וגם משמעותית את ההודאה שלו שהוא באמת הסכים להשתתף בפיגוע החטיפה ושהוא גם גייס את מ.ה. **בחקירתו הנגדית** העיד כי מדי פעם קורה שמתקשרים מחדר החקירות לאנשים בחוץ, לבני משפחה. נאשם 2 החליט שהוא רוצה להמשיך ולהרחיב את הודאתו וגם ביקש בקשות. מבחינתו מדובר במחווה אנושית על מנת להגדיל את שיתוף הפעולה ולהגיע לחקר האמת ולא תנאי לשום דבר.

62. יש לדחות את טענות נאשם 2 בכל הנוגע להודאותיו במשטרה. **ראשית** יצוין כי נאשם 2 חוזר בו מהודאותיו כבר במהלך החקירות מייד לאחר שהתאפשרה לו התייעצות עם עורך דינו. למעשה חזרתו מהודאותיו והטעמים לכך מפורטים במהלך חקירה ספציפית שבתחילתה הוא מפרט חלק מהמיוחס לו ובהמשכה, לאחר התייעצות עם עו"ד, מעלה את הטענות האמורות (ר' זכ"ד מיום 27.12.15). **שנית**, גירסתו בדבר רצף החקירה ומניעת השינה שגרמו להודאה, אינה מתיישבת עם העובדה שמתחיל להודות בחקירה לאחר מספר ימים בהם לא נחקר. כשמעמיתים אותו בחקירתו הנגדית עם נתון זה משיב שעדיין היה בהפרדה ובצינוק ולשאלה כיצד דווקא אחרי ההפסקה מהחקירות הודה, הוא משיב כי החוקר אמר לו שמתחיל את כל החקירה מהתחלה (ר' עמ' 280). תשובות שאינן מתיישבות עם גירסתו הראשונית. **שלישית**, טענתו כי הודה בתמורה לקבלת תנאים הכוללים שיחה עם אמו, שווארמה וקולה, אינה מתיישבת עם כך שבזכ"ד המתעד את בקשותיו בהקשר זה (מיום 22.12.15) פורט כי הובהר לו כי אלו אינם תנאים לאמירת האמת, על כך גם חזר החוקר "ויצמן" בעדותו אשר גם תיאר כי הופתע מנכונות נאשם 2 לשתף פעולה ומהאווירה הטובה שבה נמסרה ההודעה. עדותו היתה נאמנה עלי. **רביעית**, גירסתו כי נאמר לו לחזור על הדברים אותם שמע כי מאהר אומר אינה מתיישבת עם התייעוד ולפיו הוא מוסר את עיקר גירסתו עוד בטרם משמיעים לו את חקירתו של מאהר (ר' זכ"ד 22.12.15, ת/38). זאת ועוד. גם כשמסר את הודאותיו הקפיד להודות בדברים מסויימים ואילו באחרים לא, באופן שאינו תואם את גירסתו של מאהר. הוא שב וחזר על כך שלא תכנן פיגוע ירי בירושלים וכי לא דובר על רכישת M16 בתמורה ל-20,000 דנר. בחקירתו הנגדית כשנשאל למה לא אמר בדיוק מה שמאהר אמר, משיב כי מאהר דיבר על "דברים גדולים" ואפילו אם הוא תחת לחץ זה לא הגיוני שיכניס עצמו לדברים שאין לו קשר אליהם (ר' עמ' 279). תשובה שלמעשה משמיטה את טענתו בדבר נכונותו לחזור על דבריו של מאהר בשל דרישת החוקרים. **חמישית**, טענתו כי אולץ לחזור במשטרה על דבריו בחקירה אינה נתמכת בעדות חוקרי השב"כ וב"כ הנאשם לא ביקש לחקור את גובה ההודעה המשטרית בנקודה זו.

האם ביקשו הנאשמים לחולל פיגוע בירושלים ולשם כך יצרו קשר עם מאהר, ביקשו את סיועו ברכישת נשק

ובאימון ואף גייסו כסף לשם כך.

63. הראיה המרכזית עליה מבקשת המאשימה להסתמך בהקשר זה הן עדויותיו המשטריות של מאהר וחקירותיו בשב"כ. מאהר אכן מתאר כבר בחקירתו הראשונה בשב"כ ביום 20.12.18 כי כשנה קודם לכן הגיעו אליו שני הנאשמים, אמרו שרוצים להקים חולית חמאס בירושלים, ביקשו שירכוש עבורם M16, שיאמנם ויצטרף לחוליה שמטרת פעילות בירושלים. הנאשמים גם אמרו שיעבירו לו 10,000 ₪ לטובת רכישת נשק אך הדבר לא בוצע. פנייה אליו גם נעשית בעניין זה על ידי נאשם 1 לבדו לאחר מעצרו של נאשם 2 (ת/8). בחקירתו השניה בשב"כ מאותו היום (ת/9) תואר כי הוא מפרט מפגש ראשון רק עם נאשם 2 בו האחרון מבקש ממנו כי ישיג לו נשק ויאמן אותו ומפגש שני עם שני הנאשמים בו מסביר נאשם 2 בנוכחות נאשם 1 שהם חולית חמאס ומעוניינים לבצע פיגוע ירי בירושלים וביקש ממנו להשיג נשק מסוג M16 לאמנם ולהצטרף אליהם. כשאמר להם שמחיר M16 הוא 20,000 דינר אמרו שיש להם רק 10,000 ₪. גם כאן הוא מתאר מפגש נוסף עם נאשם 1 לבדו בו הוא מבקש את סיועו ברכישת נשק ובאימון וכן את הצטרפותו לחוליה. בשתי חקירות אלו מתאר מאהר את המפגשים ליד בית החולים ובמסיבת האירוסין כמפגשים בה נדונה שאלת השגת הנשק והאימון בו בהקשר החוליה האמורה. מאהר חוזר על דבריו בחקירות האמורות בחקירה המשטרית מיום 21.12.15 (ת/2).

בחקירותיו הבאות של מאהר, לאחר שנמסר לו כי האמת יצאה לאור הוא מתחיל לספר את סיפור תכנון פיגוע החטיפה. מחקירות אלו עולה כי למעשה להוציא שני המפגשים הראשונים וחלק ממפגש שלישי עם נאשם 1 לבדו, ביתרת המפגשים למעשה נדון אירוע החטיפה ולא קיומם של פיגועים בירושלים. בד בבד הוא מתאר כי קודם לרעיון החטיפה פנו אליו הנאשמים בקשר לביצוע פיגועים בירושלים, תחילה נאשם 2 אשר ביקש את סיועו ברכישת נשק ודובר על העלות, 20,000 דינר, ואחר כך שני הנאשמים. הוא גם מתאר כיצד במפגש הראשון מבקש ממנו נאשם 2 שילמד אותו כיצד להכין מטעני צינור על מנת ליידותם בירושלים (ר' ת/12 מיום 23.12.15). בהודעה משטרית הנמסרת באותו יום (ת/3) במהלכה הוא מפרט את תכנון פיגוע החטיפה, הוא חוזר על כך כי נאשם 2 פנה אליו במהלך שנת 2014, אמר שמעוניין להקים חוליה צבאית במסגרת חמאס, ביקש ממנו רובה M16 ולאמן אותו למטרת פיגוע ירי בירושלים לעבר מטרות ישראליות ואף ללמדו אין להכין מטעני צינור לצורך השלכתם לעבר יהודים ומשטרה בירושלים. לאחר כחודש הגיע עם נאשם 1, הציג אותו כמי שגויס לחוליה הצבאית של חמאס וכי ישתתף בפיגוע הירי, ביקש כי ישיג להם נשק וציין כי ברשותם רק 10,000 ₪. במהלך מפגש זה לימדם איך להכין מטעני צינור. הוא גם מתאר כי במפגש השלישי עם נאשם 1 ביחידות, לאחר מעצרו של נאשם 2 מבקש ממנו נאשם 1 להמשיך בתכנית הפיגוע של הנאשמים אך אז הוא מציע לו את פיגוע החטיפה (ר' ת/3).

בבית המשפט העיד מאהר כי הוא שיזם את המפגש עם נאשם 2 ואמר לו שרוצה ללמד אותו להכין מטעני צינור שכן נאשם 2 "אוהב את הדברים האלה". נאשם 2 גם ביקש ממנו שילמד אותו להשתמש בנשק להגנה עצמית אך לא ביקש ממנו שישגי M16 לצורך פיגוע ירי בירושלים ולא דובר על 20,000 דינר. הוא (מאהר) גם מי שהזמין את נאשם 1 והציע לו להכין קבוצה של מידי אבנים אך נאשם 1 "הסכים ואז לא הסכים". הוא מעיד שהרעיון להקים קבוצה היה שלו והוא היה אחראי עליה ושזה לא נכון שהנאשמים אמרו שרוצים לבצע פיגוע בירושלים.

64. עדותו של מאהר בבית המשפט היתה עדות מתחמקת ולא משכנעת. לכל אורכה בלט נסיונו של העד ליטול אחריות בהקשרים שונים, להקטין חלקם של אחרים ולהגדיל את חלקו שלו. העד התחמק ממתן תשובות (ר' לדוג' עמ' 42-43). בצד האמור אף עדותו בבית המשפט כוללת היבטים מסויימים מפלילים של הנאשמים. כך אף התחמקותו מתשובה לשאלה המרכזית האם במפגש הראשון עם נאשם 1 אמר לו האחרון שרוצה להתכונן לפיגוע ירי בירושלים,

שיקנה לו נשק ושיאמן אותו (עמ' 63). כך סירובו לאשר בחקירה הנגדית כי היה מוכן להפליל אחרים כדי להשיג את מטרותיו, הגם שציין כי אמר בחקירת השב"כ דברים שאינם אמת. כך סירובו לאשר כי נאמר לו בשב"כ לספר על הנאשמים או כי יתוגמל אם יספר עליהם דברים לא נכונים. עדותו גם לא היתה עקבית וחד-משמעית בשאלה מי יזם את הקשר במפגשים הוא או הנאשמים (ר' עמ' 44).

אמרותיו של מאהר בשב"כ ובמשטרה התקבלו על פי סעיף 10א(א) לפקודת הראיות (ר' עמ' 108 לפרוטוקול). האם ניתן על בסיסן לקבוע כי הנאשמים ביקשו לחולל פיגוע בירושלים, לשם כך יצרו קשר עם מאהר, ביקשו את סיועו ברכישת נשק ובאימון ואף גייסו כסף לשם כך?

65. בעדותו בבית המשפט מאהר ייחס את דבריו בחקירה בהקשר זה ללחץ בו היה נתון בחקירה, או לבלבול כתוצאה מהחקירה. בהקשר זה יש לציין כי מאהר מסר את גירסתו כבר בחקירתו הראשונה בשב"כ. לא ניתן איפוא לאמר כי תנאי החקירה או התמשכותה הם שגרמו לו לאמר את שאמר. מטעם זה יש גם לדחות את טענת ב"כ נאשם 2 כי הטבות שהוצעו למאהר במהלך החקירה הן שגרמו לו לאמר את הדברים. מאהר מפליל את הנאשמים עוד בטרם התאפשרה לו כל שיחת טלפון במהלך החקירה. הטענה ולפיה הוברר לו מרגע תחילת חקירתו כי מטרות הפללת הנאשמים וכי היה נכון לכך, אינה עולה בקנה אחד אף עם עדותו של מאהר בבית המשפט שהיתה בבירור מגמתית לטובת הנאשמים.

בצד האמור, מאהר לא מסר גירסא מלאה בחקירותיו הראשונות. בחקירותיו הראשונות העלים מאהר את כל נושא החטיפה בו היה לו חלק דומיננטי ותיאר את כל ההתרחשויות והמפגשים כנסובים סביב רצונם של הנאשמים להקים חוליה שתבצע פיגועים בירושלים. קרי, הוא ניסה למזער את חלקו ולהעצים את חלקם את הנאשמים ושיקר בהקשר זה. בחקירותיו הראשונות אף מסר גירסאות אך בנוגע לבקשות לגיוס הנשק אך השמיט את נושא לימוד הכנת מטעני הצינור, נושא בו הוא עצמו נטל חלק אקטיבי. לא ברור גם עד כמה דיין מאהר בדברים אחרים שמסר בהודעותיו כגון דבריו כי חאמד ביקש לבצע פיגוע התאבדות מהם חזר בו מאוחר יותר במהלך החקירות.

זאת ועוד. אמרותיו של מאהר בנושא גיוס הסך של 10,000 ₪ לצורך הנשק אינן עקביות. בעוד שבחקירת השב"כ ת/12 הוא מזכיר זאת בהקשר לפיגוע החטיפה, בהודעה המשטרית שנמסרת לאחריה הוא מציין סכום זה כקשור לפיגוע בירושלים אשר נזכר כבר במפגש השני עם שני הנאשמים (ר' ת/3).

גם הודעותיו בנוגע לתכלית הלימוד של הכנת מטעני הצינור אינן אחידות. בעוד שבהודעה המשטרית ת/3 הוא מתאר כי התכלית הייתה לשם השלכתם בירושלים, בהודעתו ת/4 הוא מציין כי הנאשמים לא אמרו לו מה כוונתם לעשות עם מטעני הצינור.

66. יש אפוא להתייחס גם לאמרותיו של מאהר מחוץ לאולם בית המשפט בזהירות. עם זאת, לאמרותיו של מאהר, בנוגע לחלק מההתרחשויות במפגשים הראשונים קיימת תמיכה באמרותיהם של הנאשמים עצמם.

אין כאמור מחלוקת על עצם קיומם של המפגשים בהם נכחו הנאשמים (על אף הכחשתו של נאשם 2 את כל המיוחס לו בכתב האישום).

במפגשים אלו גם לימד מאהר את הנאשמים איך להכין מטעני צינור. נאשם 1 מוסר על כך בהקשר של

המפגש בו השתתפו הוא ונאשם 2 הן בשב"כ (ר' זכ"ד מיום 21.12.15, שעה 14:10 ומיום 24.12.15, ת/42), הן במשטרה (ת/31) והן בעדותו בבית המשפט. **נאשם 2** מספר אף הוא בחקירותיו בשב"כ ובמשטרה על הפגישה הראשונה עם מאהר בחברון בה ציין בפניו האחרון כי מעוניין ללמדו איך להכין מטעני צינור ועל הפגישה השניה בה הראה לו ולנאשם 1 איך מרכיבים מטען צינור (ר' זכ"ד מיום 22.12.15; הודעה מיום 22.12.15). אף בעדותו בבית המשפט העיד כי זוכר שמאהר אמר שילמד אותם להכין מטעני צינור.

במפגשים אלו גם דובר על כך שמאהר יאמן את הנאשמים בנשק. נאשם 1 מספר בחקירתו בשב"כ מיום 21.12.15 (שעה 14:10, ת/42) כי במהלך הביקור שלו ושל נאשם 2 אצל מאהר בחברון הם ביקשו שיעביר להם אימון באמל"ח, אך מאהר השיב כי יזדקק ל"קרלו" שעלותו 1500 ₪ והוא אינו זוכר מה ענה לו. הוא חוזר על כך ביום 24.12.15 (ר' זכ"ד שעה 22:30), וגם בהודעה משטרתית הנמסרת למחרת (ת/31) הוא מספר כי ביקש ממאהר שילמד אותו על נשק ושמאהר הציע להם לרכוש נשק לצורך אימון. גם בחקירתו הנגדית בבית המשפט הוא חוזר על כך ביקש ממאהר אימון על נשק. **נאשם 2** מציין תחילה בחקירותיו כי לא דובר על אמל"ח בפגישות הראשונות (ר' זכ"ד מיום 22.12.15; הודעה מיום 22.12.15, ת/38), אך בהמשך מציין כי הוא ונאשם 1 ביקשו ממאהר כי יאמן אותם בנשק ומאהר אמר להם שאין לו נשק ושם יביאו כסף הוא יאמן אותם (ר' זכ"ד מיום 23.12.15; הודעה משטרתית מאותו היום, ת/39). בבית המשפט העיד כי הוא לא זוכר שנאשם 1 ביקש להתאמן על נשק, והוא לא פנה למאהר שיאמן אותם על נשק.

67. מאמרותיו ועדותו של מאהר וכן חקירותיהם ועדותם של הנאשמים עולה כי מדובר במפגשים בעלי תוכן שאינו תמים. מאהר מלמד במהלכם את הנאשמים איך להכין מטעני צינור ומדובר גם על כך שמאהר יאמן את הנאשמים בנשק. יש לדחות את ההסברים שמספקים נאשם 1 וכן מאהר בעדותו בבית המשפט להתנהלות זו. נאשם 1 מספר כי מילדותו רצה לעשות שימוש בנשק, כי נשק זה "פוזזה במסיבות", או כי בירושלים זה "דבר מפואר נשק". מאהר מעיד כי נאשם 2 ביקש ממנו שילמד אותו להשתמש בנשק להגנה עצמית. בהקשר של הבקשה, כאשר מאהר מלמד את הנאשמים להכין מטעני צינור, ברור כי אין המדובר בבקשה תמימה, אלא תכליתה פעילות צבאית כלשהיא.

בצד האמור, אין ראייה לכך כי דובר על פעילות קונקרטית. אמרת מאהר בחקירתו כי דובר על ביצוע פיגוע ירי בירושלים נותרת בבדידותה. הנאשמים בחקירותיהם בשב"כ ובמשטרה גם כאשר מאשרים חלקים מפלילים מחקירותיו של מאהר, ונאשם 1 אף מאשר בעדותו בבית המשפט את הסכמתו להשתתף בפיגוע החטיפה, שבים ועומדים על כך כי לא דובר על תכנון פיגוע ירי בירושלים וכי לא תכננו מה לבצע עם הנשק. חוקר השב"כ "דייגו" מאשר בעדותו בבית המשפט בתשובה לשאלה כי בפראפראזה שמציגים לו נרשם כי נאשם 1 התבטא בפני מעורב אחר שלו ונאשם 2 אין כל קשר בעניין פיגוע בירושלים. מדובר איפוא בתכנון פעילות צבאית שפרטיה טרם התגבשו.

האם היוזמה למפגשים האמורים היתה של מאהר או של הנאשמים?

68. מאהר בהודעתו מיום 23.12.15 (ת/3) מציין כי היוזמה למפגשים הראשון והשני היתה של נאשם 2, ואילו המפגש השלישי היה ביוזמתו של נאשם 1. בעדותו בבית המשפט שהיתה כאמור מגמתית בניסיון למזער חלקם של הנאשמים, ציין כי הוא שיזם את כל המפגשים.

נאשם 1 ציין בהודעה משטרתית (ת/31) כי הוא חושב שנאשם 2 הוא שיצר את הקשר עם מאהר אליו הלכו שניהם כי

הוא עצמו לא דיבר איתו ואילו בפגישה הנוספת אליה הגיע לבד אינו זוכר מי צלצל למי. (ת/31). בחקירותיו שקדמו לאותה הודעה הוא מציין כי מאהר הוא שהתקשר אליו לאחר מעצרו של נאשם 2. כך גם העיד בבית המשפט (253).

נאשם 2 בהודעתו המשטרית (ת/38) מפרט כי מאהר הוא שיצר עימו את הקשר הראשוני לאחר שחרורו מחקירה. לאחר מכן נאשם 1 התקשר אליו ואמר שמאהר הזמין אותו. גם בעדותו בבית המשפט אמר שהיוזמה למפגשים היתה של מאהר.

69. **לטענת המאשימה** אין כל היגיון שמאהר יתקשר אל הנאשמים, הם רחוקים ממנו, נעדרי רקע חבלי והוא אינו זקוק להם לשם הקמת חוליה ויכול להיעזר באנשי שטחים. מאהר גם עורך הבחנה בין אלו שפנו אליו (הנאשמים) לבין אחרים אליהם הוא פנה (אשרף וחאמד), הבחנה המלמדת כי אין המדובר בהפללה סתמית של הנאשמים אלא בתיאור אותנטי של מערכת היחסים.

לטענת הנאשמים לאור פער הגילאים בין הנאשמים למאהר המבוגר מהם בהרבה ולאור עברו של מאהר שריצה מאסר ממושך בשל פעילות הקשורה בחמאס אין זה סביר כי הנאשמים הוא שפנו למאהר.

70. לא ניתן לקבוע ממצא חד-משמעי ולפיו היוזמה ליצירת הקשר בין הנאשמים למאהר היתה מצד הנאשמים דוקא. יתכן כי כך הם פני הדברים וזאת בשים לב לכך שהצעה קונקרטית לסוג פעילות מתוכננת מסוג של חטיפה, אינה מועלית על ידי מאהר בשני המפגשים הראשונים, ולא ברור מדוע ביקש מאהר ליצור קשר דוקא עם ירושלמים לצורך ביצוע פעילות צבאית כזו או אחרת. בצד האמור הודעתו של מאהר אינה נתמכת באמור בהודעותיהם המשטריות של נאשמים, וההבחנה עליה מצביעה המאשימה בין אנשים שעל פי גירסת מאהר הוא גייס לחוליה לבין הנאשמים, לא די בה. גיוס הנוספים לחוליה נעשה בשלב שבו כבר מועלית תכנית החטיפה על ידי מאהר. מאהר הוא גם בוגר בהרבה מהנאשמים, וריצה כאמור עונש מאסר ממושך בשל פעילות הקשורה בחמאס. זאת ועוד. ניתן היה להציג פלטי תקשורת בכל הנוגע לקשר בין מאהר לבין הנאשמים, אך המאשימה נמנעה מלעשות כן על אף שנאשם 1 מסר את מספר הפלאפון שלו ואילו נאשם 2 ציין כי עושה שימוש בפלאפון הנמצא באיטליז שבבעלותו.

ניתן לקבוע בוודאות כי נאשם 1 לא היה בעל היוזמה למפגש הראשון בו נכחו רק נאשם 2 ומאהר ואילו נאשם 2 לא היה בעל היוזמה למפגש השלישי בו נכחו רק נאשם 1 ומאהר ומכל מקום כן ניתן לקבוע במידת הוודאות הנדרשת כי המפגשים לא היו מפגשים חברתיים ונסובו סביב פעילות צבאית שפרטיה כאמור טרם התגבשו.

ניסיון רכישת הנשק

71. על פי כתב האישום במפגש הראשון ביקש נאשם 2 ממאהר כי ירכוש עבורו M16 על מנת לאמן אותו בירי ומאהר אמר שמדובר ב-20,000 דו"ר. למפגש השני בו נוכחים שני הנאשמים הביאו הנאשמים 10,000 ₪ וביקשו ממאהר כי ירכוש עבורם נשק אך הוא השיב כי סכום זה אינו מספיק ונדרש סך של 80,000 ₪. במפגש השלישי עם נאשם 1 בלבד ציין האחרון כי אין ברשותו את סכום הכסף המבוקש לצורך רכישת הנשק.

לטענת ב"כ המאשימה מדובר במעשה שהוא מעבר למחשבות, הנאשמים פועלים כדי לגייס כסף ופונים לגורם שיכול להעביר להם את הנשק (מאהר).

לטענת ב"כ נאשם 1 המאשימה לא הצליחה להוכיח מעל לכל ספק סביר שהנאשם 1 גייס כספים כלשהם או התכוון לגייס כספים וכי ניסה לרכוש נשק ויש לזכותו מעבירה זו.

72. כתב האישום מבוסס לעניין זה על אמרותיו של מאהר בחקירות. בעדותו בבית המשפט חזר בו מאהר מדבריו אלו. לעדותו במפגש לא דובר על כסף ולנאשמים לא היה את הסך של 10,000 ₪. דבריו בהקשר זה נאמרו מהלחץ של החקירה. גם במפגש השלישי, הראשון עם נאשם 1, הוא לא דיבר איתו על כסף, אך בהמשך אומר שנאשם 1 אמר ש"אין כסף", עוד בהמשך שכלל לא דיבר איתו על כסף והוא על דעת עצמו אמר בחקירה שיביאו 10,000 ₪.

נאשם 1 בחקירותיו מספר כי אכן נשק נזכר במהלך המפגש הראשון בו נכח עם מאהר, וזאת לצרכי אימון, אך מדובר היה בנשק מסוג קרלו שעלותו 1500 ₪, ובמקום אחר מדבר על עלות של 2500 ₪. מאהר הוא שאמר שיזדקק לכך לצרכי האימון והוא אומר שאינו זוכר מה ענה לו ובמקום אחר כי אף פעם לא חשב לרכוש נשק (זכ"ד מיום 21.12.15 שעה 14:10; זכ"ד מיום 24.12.15, שעה 22:30; ת/31). גם בהודעה משטרתית מאוחרת יותר (ת/32) הוא עומד על כך שלא ביקש ממאהר לרכוש עבורו M16. בבית המשפט דיבר שוב על הצעת מאהר לרכוש נשק שעלותו 2500 ₪ ועל סירובו. (ר' עמ' 252). **גם נאשם 2 מכחיש בחקירותיו** מעורבות בנושא אמל"ח. הוא אמנם מאשר כי הוא ונאשם 1 ביקשו ממאהר אימון בנשק אך לדבריו מאהר אמר לו שאין לו נשק ושאלם יביאו כסף הוא ישיג נשק ויאמן אותם. הם לא תכננו מה לבצע עם הנשק ולאחר מכן לא השיגו לא נשק ולא כסף (ת/39). הוא עומד על כך שמעולם מאהר לא אמר שמחירו של M16 הוא 20,000 דיןר וכי הוא אמר שברשותם 10,000 ₪. הוא אומר זאת בחקירותיו גם לאחר שמאהר אומר בפניו שהוא ונאשם 1 ביקשו ממנו M16, הוא אכן מאשר כי מאהר אמר להם בהקשר האימון כי אם יש להם כסף ירכוש עבורם נשק אך לא הוזכר סכום או סוג הנשק.

73. לאחר עיון במלוא חומר הראיות לא שוכנעתי במידה מספקת כי התרחשו כמתואר בהודעותיו של מאהר התרחשה. אכן, כפי שפורט כבר קודם לכן, במפגשים המתקיימים בין הנאשמים לבין מאהר עולה הנושא של אימון בנשק ולא בהקשר תמים. בהודעתו של נאשם 1 קיים גם חיזוק לדברי מאהר ולפיהם עלתה בשיחות אלו שאלת עליוותיהם של נשקים. אך האם הנאשמים ביקשו לרכוש ממאהר נשק ואף פעלו לגיוס כספים לשם כך באופן המקיים את יסודות עבירת הניסיון? בעניין זה קיים ספק שאינו מאפשר הרשעה.

ראשית, אמרותיו של מאהר בנושא גיוס הסך של 10,000 ₪ לצורך הנשק אינן עקביות. בחקירת השב"כ ת/12 הוא מזכיר זאת בהקשר לפיגוע החטיפה, ולפיה במפגש הראשון עם נאשם 1 לבדו בו הוא מציע את פיגוע החטיפה הוא אומר לנאשם 1 כי הוא זה שיצטרך להשיג את הכסף לרכישת M16 ונאשם 1 אומר שינסה באלקצה. כשבועיים לאחר מכן הוא מתקשר לנאשם 1 ושואל אותו אם השיג את הכסף ונאשם 1 השיב כי לא וכי יש להם כעת רק 10,000 ₪. בהודעה המשטרתית הנמסרת לאחריה הוא מציין סכום זה כקשור לפיגוע בירושלים אשר נזכר כבר במפגש השני עם שני הנאשמים (ר' ת/3). **שנית,** הגם שהנאשמים אישרו בחקירותיהם את נכונותם ליטול חלק בתכנית החטיפה, ונאשם 1 אף מפרט את נטילת החלק בפנוי האדמה להחבאת החטוף, הם עמדו על כך כי מעולם לא ביקשו לרכוש M16 ממאהר וכי גייסו כסף לשם כך. בחקירות מזכיר נאשם 1 כי דובר על נשק, אחר, ובעלות נמוכה יותר. קיים ספק איפוא האם ביקשו הנאשמים ממאהר כי ירכוש עבורם M16 ואם אכן גייסו כסף לשם כך. יש איפוא לזכותם מעבירה זו.

תכנית החטיפה

נאשם 1

74. כעולה מכתב האישום אין מחלוקת כי מאהר יזם את תכנית החטיפה. המחלוקת בכל הנוגע לנאשם 1 היא מה מידת מעורבותו בתכנית זו, והאם נטל בה חלק פאסיבי, כטענתו "נגרר אחרי מאהר" או תפקיד אקטיבי כטענת המאשימה. מחלוקת נוספת עניינה בשאלה האם בשיחה האחרונה שהתקיימה בין נאשם 1 למאהר במסיבת האירוסין, אמר מאהר לנאשם כי התכנית בוטלה.

א. מה היה תפקידו של נאשם 1 בתכנית החטיפה?

75. כאמור גם על פי כתב האישום מי שיזם את תכנית החטיפה הוא מאהר. לא נאשם 1. כך גם עולה מהודעותיו של מאהר במשטרה לפיהן במפגש השלישי בו נפגשו הוא ונאשם 1 בלבד, הוא הציע לנאשם 1 את תכנית החטיפה. נאשם 1 הסכים לתכנית, כך גם עולה מעדותו בבית המשפט.

אין גם מחלוקת כי נטל חלק בשני מפגשים הקשורים לפיגוע החטיפה. האחד, ליד בית החולים בחברון בו נכח גם אשרף והשני מפגש במהלכו מגיעים נאשם 1, מאהר וחאמד לחלקת קרקע השייכת למשפחתו של חאמד ומנסים שם לחפור על מנת לארגן מקום להחבאת החטוף.

76. על פי הודעותיו המשטריות של מאהר הוא זה שיצר קשר עם אשרף יום קודם למפגש בבית החולים עם נאשם 1. כשהגיעו לשם במכוניתו של נאשם 1 הוא ואשרף ירדו מהרכב שוחחו במרחק מהרכב, אז הציע לאשרף את תכנית החטיפה ולאחר מכן חזרו לרכב והוא ערך היכרות בין אשרף לבין נאשם 1 ועדכן את האחרון. אשרף מאשר מפגש זה בעדותו בבית המשפט ולעדויות מאהר לקח את הפלאפון שלו עובר לירידתם מהרכב ואמר לו שזה שנשאר ברכב יהיה איתם בקבוצה.

גרסתו של נאשם 1 כעולה מתשובתו לכתב האישום ולפיה במפגש זה אך הציע לו מאהר להשתתף בחטיפה אינה עולה בקנה אחד עם עדותו בבית המשפט ולפיה הגעתו למפגש האמור היוותה הסכמה להשתתף באירוע החטיפה. מכל מקום אין מקום לקבל את הגירסא "השטוחה" ולפיה הגיע לחברון כדי לשמש כנהג המוביל את מאהר ואת אשרף למפגש שאת פרטיו אינו יודע ושלגבי הקשר שלו לחטיפה הוא אומר בבית המשפט שיש לשאול את מאהר. ממפגש זה עולה כי נאשם 1 נכון היה ליטול חלק פעיל בפיגוע החטיפה. בצד האמור גם עולה ממנו הדומיננטיות של מאהר באירוע. הוא שיוזם את המפגש עם אשרף יום קודם, הוא יורד עם אשרף מהרכב לאחר שלוקח את הפלאפון ומקיים את השיחה שלא בנוכחות נאשם 1.

77. גם במפגש הנוסף בנוכחות חאמד עולה הדומיננטיות של מאהר בהשוואה לזו של נאשם 1. מאהר הוא שיוזם את הקשר עם חאמד, הוא וחאמד מקיימים מפגשים נוספים על זה בו נוכח נאשם 1 בניסיון למצוא מקום להטמנת החטוף. כך עולה הן מהודעותיו המשטריות של מאהר והן מעדותו של חאמד המפרט שלושה מפגשים עם מאהר בנוגע להטמנת החטוף. אחד לפני האירוע של הניסיון לפנות אדמה שלא צלח, ואחד לאחר הניסיון. הנאשם 1 הוא גם מי שעל פי דו"ח הובלה והצבעה ציין, בניגוד למאהר ולחאמד, כי לא יוכל להצביע על המקום בו חפרו. בצד האמור, נאשם 1 נכון לקחת חלק אקטיבי בקידום פעולות החטיפה כעולה ממקרה זה.

78. אין לקבל את גרסת נאשם 1 ולפיה נכון היה לנסוע לחברון, לבצע עבודות חפירה בקרקע, לשמש כנהג במפגש שנועד לגיוס חבר חוליה נוסף, כל זאת בלא לדעת את פרטי החטיפה, אלא רק תכנית כללית של פיגוע חטיפה. בעניין זה יש מקום לאמץ את גרסת מאהר בהודעותיו המשטריות ולפיהן דיבר עם נאשם 1 אודות פרטי החטיפה. מסקנה זו עולה גם מהעובדה שבמסיבת האירוסין מעדכן מאהר את נאשם 2 אודות פרטי החטיפה. אין להניח כי עדכון כאמור ניתן לנאשם 2 אך היה שלא בידעתו של נאשם 1, על אף הקשר בין השניים - מאהר ונאשם 1 במהלך מאסרו של נאשם 2.

ב. האם נאמר לנאשם 1 במסיבת האירוסין כי תכנית החטיפה בוטלה

79. בהודעתו המשטרית של מאהר (ת/3) הוא מציין כי במסיבת האירוסין אמר לנאשם 1 לבקשת נאשם 2 כי האחרון מבקש לדחות את פיגוע החטיפה בחודשיים שלושה. הוא חוזר על כך בהודעה נוספת (ת/4). בבית המשפט העיד כי במסיבת האירוסין עת אמר לנאשם 1 כי תהיה דחייה של חודשיים שלושה אמר לו נאשם 1 לשכוח מכל העניין כי הוא רוצה להתארס וללמוד.

עדויות של מאהר בבית המשפט אינה עולה בקנה אחד עם הודעותיו המשטריות של נאשם 1 לפיהן במסיבת האירוסין מאהר פנה אליו ואמר שתכנית החטיפה בוטלה והוא אף לא שאל מדוע (ת/31). כלומר, לא נאשם 1 הוא היוזם של הביטול בשל רצון להתארס וללמוד אלא מאהר. דברי נאשם 1 בהודעתו המשטרית לפיהם התכנית בוטלה במסיבת האירוסין אינם מתיישבים עם הדו שיח המתנהל בין מאהר לבין נאשם 2 במסיבת האירוסין, כפי שיפורט להלן. מדו שיח זה עולה כי נאשם 2 הוא שיזם דחייה שטעמיה חשש ממעקב של השב"כ לאחר שחרורו ממאסר. אף לשיטת נאשם 1 היוזם של הביטול הוא מאהר. בנסיבות אלו יש לאמר כי מאהר דיבר בשלב זה על דחיית הפיגוע, או על ביטולו הזמני. לא על ביטול כולל.

נאשם 2

80. המחלוקת בכל הנוגע לנאשם 2 בנוגע לתכנית החטיפה היא האם לאחר שחרורו ממעצר, עת פגש את מאהר במסיבת האירוסין והאחרון עדכן אותו אודות תכנית החטיפה ויתר חברי החוליה ביקש הנאשם 2 אך להמתין כחודשיים כגירסת המאשימה מחשש כי כוחות הביטחון עוקבים אחריו אך בד בבד הציע לגייס חבר חוליה נוסף לפיגוע החטיפה ואף פנה אליו לאחר מכן וגייס לתכנית, או שמא כטענת הנאשם אך ביקש "להיפטר" ממאהר ועל כן אמר לו שלא יפנה אליו חודשיים, כטענת ב"כ נאשם 2 בסיכומיו, ומעולם לא הציע לגייס חבר נוסף לחוליה וגם לא גייס אדם נוסף.

81. טענת המאשימה בעניין זה נסמכת על הודעתו המשטרית של מאהר הנמסרת בעקבות חקירתו בשב"כ שם הוא מפרט כיצד פגש את נאשם 2 לאחר שחרורו ממאסר במסיבת האירוסין של חנין, עדכן אותו בפרטי החטיפה, נאשם 2 אמר לו שיכול לגייס אדם נוסף מירושלים אך ביקש לדחות את התכנית בחודשיים שלושה שכן הוא חושש כי הוא במעקב שב"כ לאחר שחרורו ממאסר (ר' ת/12, ת/3). הוא חוזר על השיחה עם נאשם 2 במסיבת האירוסין בחקירות מאוחרות יותר ועל בקשתו של האחרון לדחות את התכנית בחודשיים שלושה (ר' ת/20, ת/4). **בעדותו בבית המשפט** הוא מתאר את המפגש עם נאשם 2 במסיבת האירוסין אך מקטין ממידת הפירוט שפירט לנאשם 2 ושעליה עמד בחקירותיו מחוץ לבית המשפט. כשנשאל האם נאשם 2 ביקש לדחות לאחר שחרורו מחשש שהשב"כ עוקב אחריו הוא משיב כי אינו זוכר שאמר דבר כזה.

82. אמרתיו של מאהר בחקירתו בכל הנוגע למפגש אחרון זה עם נאשם 2 מחוזקות באמצעות דברים שמסר נאשם 2 עצמו בחקירותיו. **בזכ"ד מיום 23/12/15 שעה 21:10** אומר נאשם 2 לגבי הנאמר במסיבת האירוסין כי הסכים להשתתף בפיגוע החטיפה, שמאהר אמר לו שהפיגוע יהיה בחודש הבא, יהיו 2 מכוניות, אחת עם החוטפים ואחת שתגן עליהם וששניים ממקורביו של מאהר ישתתפו בפיגוע וכן נאשם 1. לשאלת מאהר שאמר שנזקקים למישהו נוסף אמר שיש לו מישהו שסומך עליו. מדובר במה. והוא אף שוחח עימו על פיגוע החטיפה כמה ימים לאחר מסיבת האירוסין. אז נזכר שאביו בתרדמת ואמר לו לשכוח מהנושא. בהמשך מציין כי מה.ה.הסכים אך הוא ניסה להניע אותו מזה.

בהודעה משטרתית מיום 24.12.15 (ת/39) הנגבית בסמוך הוא מציין כי לאחר שחרורו מהכלא בשנת 2015 נפגש עם מאהר במסיבת האירוסין של בת דודתו חנין ואז מאהר הציע לו להשתתף איתו, עם נאשם 1 ועוד שניים נוספים מקרובי משפחתו שלא הזכיר את שמם, בפיגוע חטיפת מתנחל לטובת שחרור אסירים. מאהר אמר שישגי שני רכבים ושהפיגוע יתבצע בעזרת השלכת מטעני צינור. הוא אמר למאהר שלא יצליח וצריך להשיג נשק. אז מאהר שאל אותו אם יוכל ליסוע מחוץ לגדה כדי להשיג כסף מבלי לציין איפוא, הוא אמר שאיננו מעוניין ליסוע ומאז לא שוחחו על העניין. כשבועיים לפני מעצרו הציע למ.ה. להשתתף בפיגוע והוא הסכים. לאחר מכן אמר לו שלא כדאי בגלל מצב אביו.

בהודעה משטרתית נוספת מאותו היום (ת/40) הוא מציין שמאהר דיבר על גיוס אדם נוסף שהוא בוטח בו והוא חשב על מ.ה., לא אמר למאהר אך כשראה את מ.ה. הציע לו.

83. בעדותו בבית המשפט מאשר נאשם 2 קיומה של שיחה בינו לבין מאהר במסיבת האירוסין של בת דודתו בנוגע לחטיפה. על פי עדותו סירב להשתתף בתכנית זו ואמר למאהר שלא יתקשר אליו חודשיים שלושה (ר' עמ' 275). עוד העיד כי נאלץ להמציא את הסיפור עם מ.ה. ולהפליל אותו כדי להתפטר מהחקירה.

עדות זו של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם תשובתו לכתב האישום בה הכחיש את כל המיוחס לו. הטענה כי אמר למאהר שהוא מבקש דחייה לחודשיים שלושה על מנת להיפטר ממנו גם אינה משכנעת שהרי לעדותו סירב להצעה להשתתף בתכנית החטיפה ואילו נושא הדחייה בחודשיים שלושה עולה דווקא מעדותו של מאהר. זאת ועוד. מאהר לאורך חקירותיו אומר כי במסיבת האירוסין אמר לו נאשם 2 כי באפשרותו לגייס אדם נוסף. נאשם 2 אף הוא מאשר זאת בהודעתו אך מעיד כי המציא זאת כדי להתפטר מהחקירה. כיצד יכול היה איפוא מאהר לדעת זאת ולמסור על כך בהודעותיו שקדמו לאלו של נאשם 2 בעניין זה. גם בכך יש לכדי לחזק את הטענה כי נאשם 2 הסכים ליטול חלק בתכנית החטיפה.

העבירות

עבירה של קשר לסיוע לאויב בזמן מלחמה - עבירה לפי סעיף 99 בצירוף סעיף 92 לחוק העונשין

84. בא כוח נאשם 1 לא חלק על כך שככל שיקבע כי תכנית החטיפה לא בוטלה במסיבת האירוסין, לכל הפחות מתקיימת העבירה של קשירת קשר לבצע פשע. טענתו העיקרית היא כי מהראיות עולה כי מאהר לא הציג עצמו כחבר חמאס וגם מודה כי לא קיבל אישור מחמאס לפעול בשמו. לפיכך לא מתקיים אצל נאשם 1 היסוד הנפשי לסייע לארגון הנ"ל או אויב אחר של המדינה במלחמתו נגדה.

באת כוח המאשימה טענה כי לצורך קיום העבירה די בכך שנעשה מעשה בכוונה לסייע לאויב, שאינו חייב להיות מוגדר או ספציפי, במלחמתו נגד ישראל וכי על פי הפסיקה קשירת קשר לבצע פיגוע מהווה קשירת קשר לסייע לאויב.

85. אכן מהודעתו של מאהר עולה כי כשנשאל על ידי חאמד האם חמאס תומך בפיגוע הוא משיב לו שלא, שיבצעו אותו לבד, ללא ידיעת האחראים בחמאס אולם בשם חמאס (ר' ת/3). גם בעדותו בבית המשפט ציין כי הקבוצה לא שייכת לחמאס אלא זה רק השם (33-34). הוא ציין כי לא קיבל אישור מחמאס להשתמש בשם שלהם וגם לא מימון (109). עם זאת, כבר נאמר כי "גם כאשר לא מוכח כי נאשם פעל במסגרתו של ארגון מחבלים מוגדר, או כדי לסייע לאחר הנמנה על ארגון כזה, אין בכך כדי למלטו מהרשעה בעבירה לפי סעיף 99 לחוק" ובלבד שברור לנאשם "כי במעשיו הוא מסייע בידי הגורמים שבאויביה של המדינה" ואין צורך להצביע על אויב ספציפי לו מבקש הנאשם לסייע (ר' ע"פ 11328/03 מדינת ישראל נ. עותאמן כיאניה וסופיאן עבדו). סוג הפעילות המיוחסת לנאשמים פיגוע חטיפה לצורך שחרור אסירים הוא מהסוג שנועד לסייע לאויב. לפיכך יש להרשיע את הנאשמים בעבירה האמורה.

86. **מגע עם סוכן חוץ, עבירה לפי סעיף 114 לחוק העונשין.**

סעיף 114(א) לחוק העונשין קובע כי "מי שקיים ביודעין מגע עם סוכן חוץ ואין לו הסבר לכך, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים".

סעיף 114(ג) מגדיר סוכן חוץ "לרבות מי שיש יסוד סביר לחשוד בו כי עסק, או נשלח לעסוק, מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים או למענם, באיסוף ידיעות סודיות או במעשים אחרים העשויים לפגוע בבטחון מדינת ישראל וכן מי שיש יסוד סביר לחשוד בו שהוא חבר בארגון מחבלים או קשור בו או פועל בשליחותו".

87. לטענת באת כוח המאשימה התקיימו תנאי הסעיף שכן הנאשמים יוצרים קשר עם מי שמבחינתם מזהה עם חמאס - כלוא לשעבר של חמאס וברור כי יש יסוד לחשוד בו שהוא עוסק במעשים העלולים לפגוע בבטחון המדינה, ברי כי המעשים מיועדים לפגוע בבטחון המדינה, ואין הסבר סביר לפגישות שמקיימים הנאשמים עם מאהר בנושא.

לטענת ב"כ הנאשמים אין מקום להרשעה בגין עבירה של מגע עם סוכן חוץ אשר הינה מאולצת בנסיבות העניין, באשר מאהר קרוב משפחה ואינו ממש סוכן חוץ ומשום שהעבירה נבלעת בעבירה של קשירת קשר לסיוע לאויב בזמן מלחמה ומתייחסת לאותם מעשים.

88. אכן הנאשמים בהודעותיהם המשטריות מאשרים כי הם יודעים שמאהר תומך חמאס, הוא אף היה כלוא תקופה לא קצרה בגין פעילות זו וקיים יסוד לחשוד כי הוא עוסק במעשים העלולים לפגוע בבטחון המדינה. הפגישות עימו גם אינן תמימות, בנסיבות חברתיות. אין גם לאמור כי העבירה נבלעת בזו של קשירת הקשר שכן האחרונה אינה מחייבת כי קשירת הקשר תיעשה דווקא עם סוכן חוץ.

לפיכך יש מקום להרשעתם של הנאשמים בעבירה האמורה.

89. יש מקום לזיכוי הנאשמים מחמת הספק מהעבירה של ניסיון לרכוש נשק.

שירלי רנר, שופטת

השופט ר' כרמל - אב"ד - אני מסכים.

השופט כ' מוסק - אני מסכים.

התוצאה

הנאשמים מזוכים מעבירת ניסיון רכישת נשק לפי סעיף 144(א) ו-25 לחוק העונשין, ומורשעים בעבירת קשר לסיוע לאויב בזמן מלחמה, לפי סעיף 99 בצירוף סעיף 92 לחוק העונשין, ובעבירת מגע עם סוכן חוץ, לפי סעיף 114 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ח בשבט תשע"ח, 13 פברואר 2018, במעמד הצדדים.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד